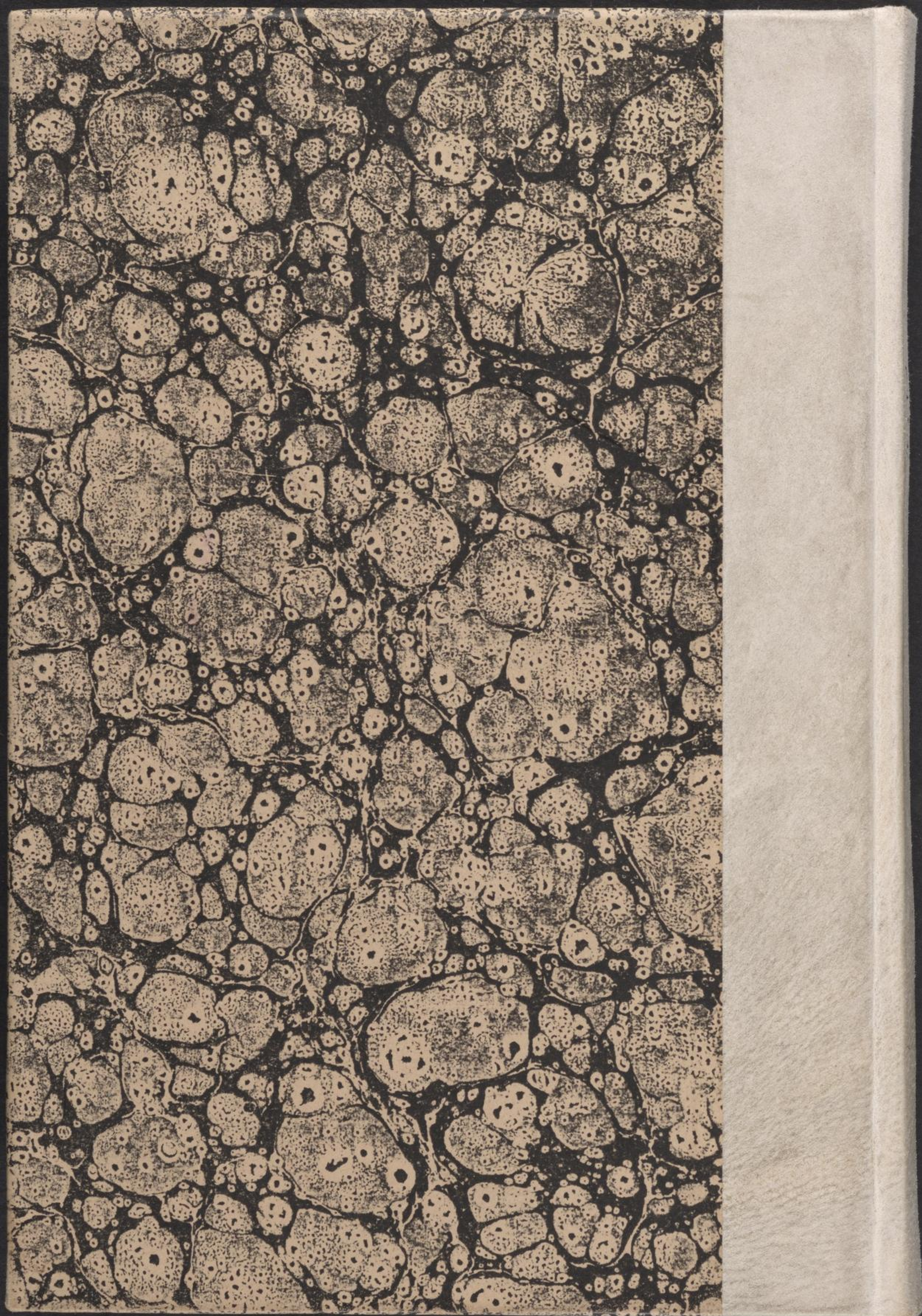
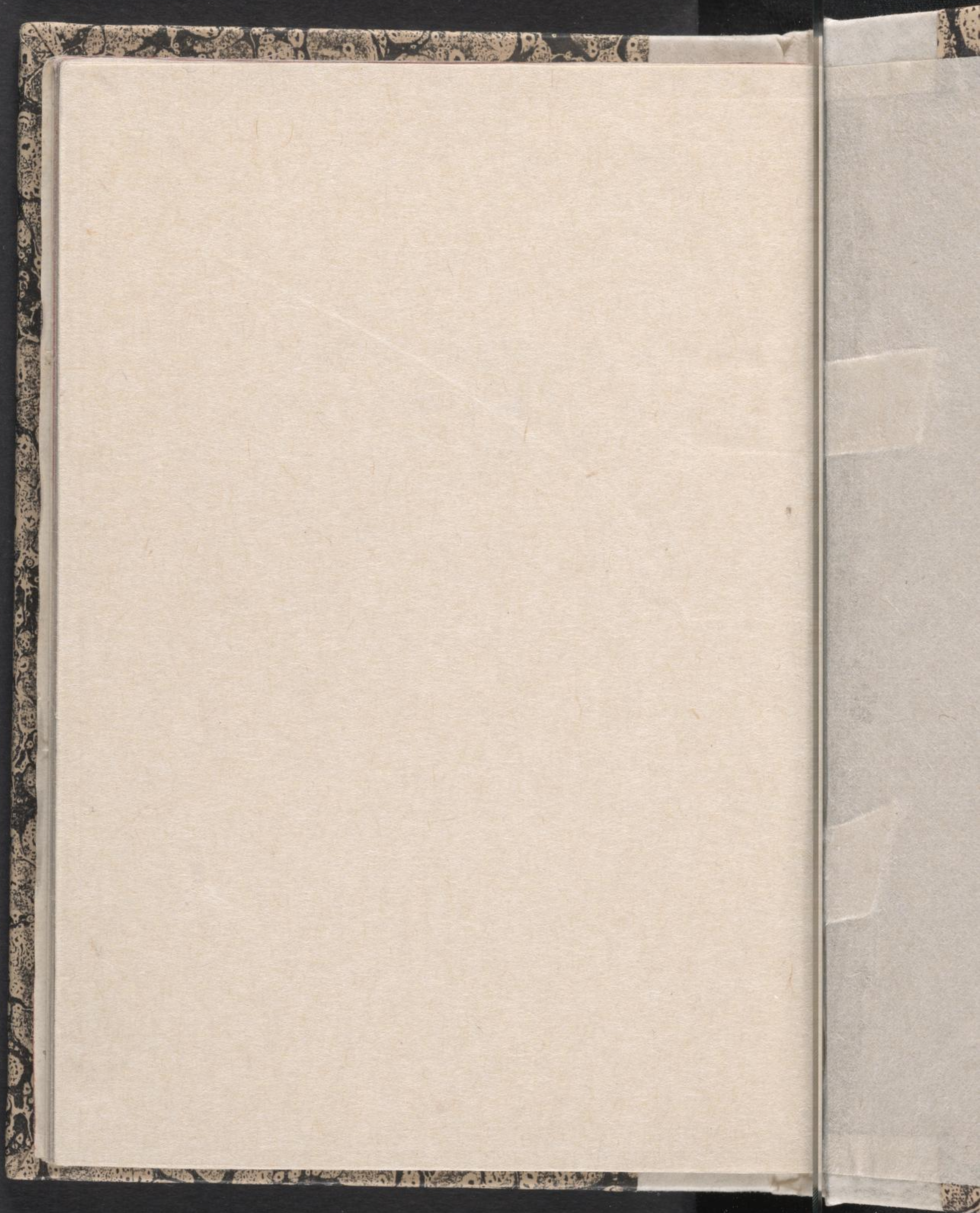
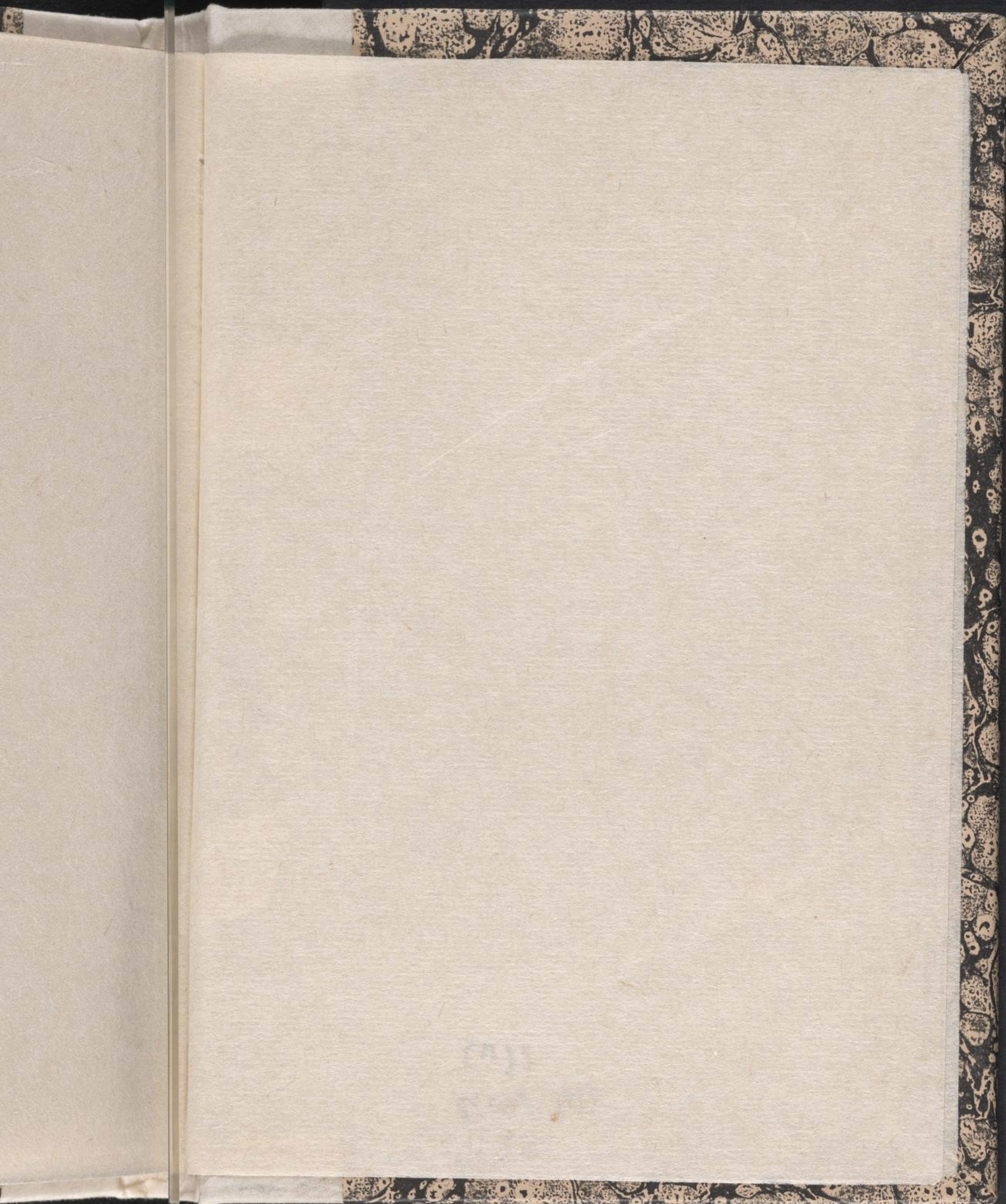
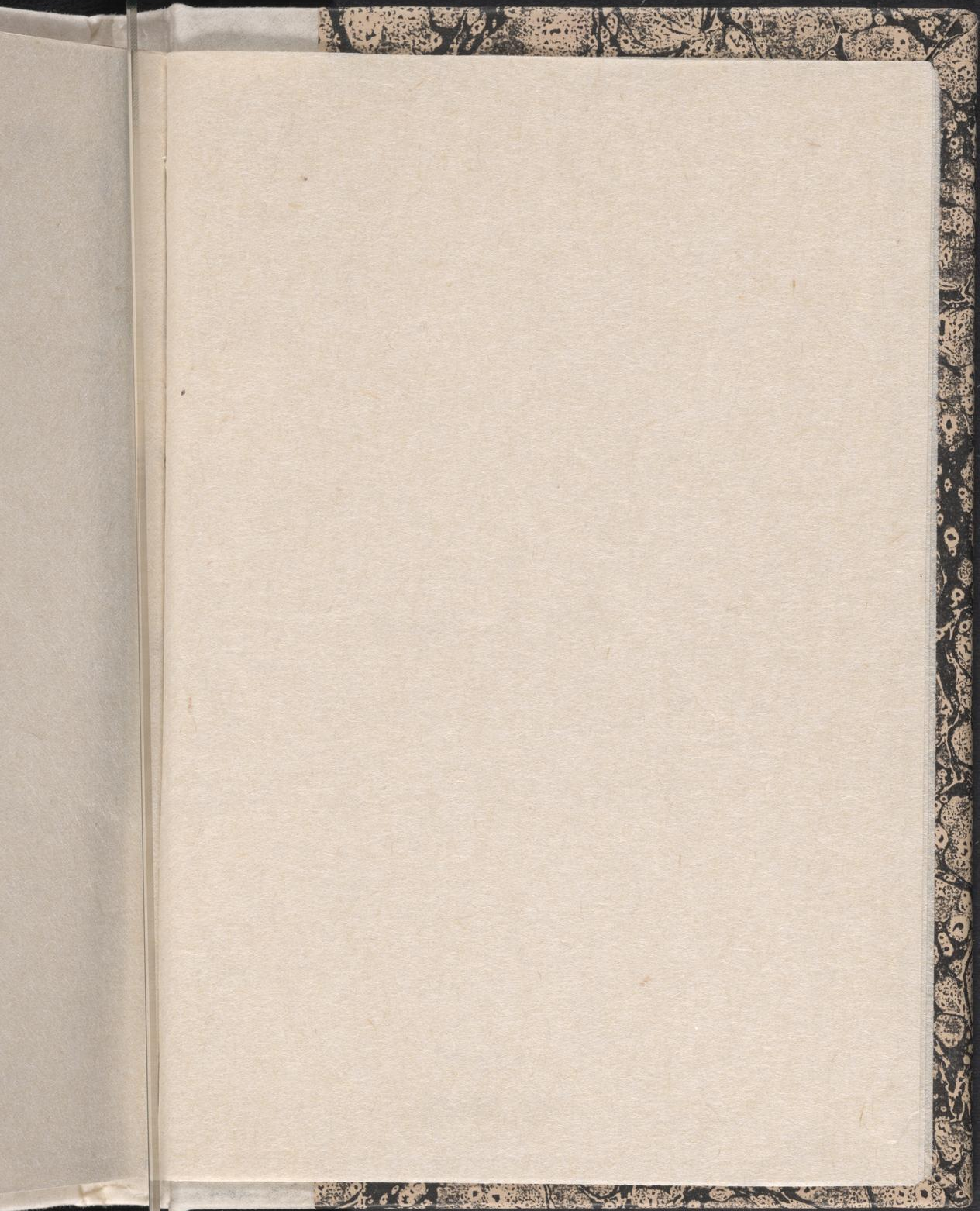

1

זה הספר שלי יצחק

די ליאון הי״ו שמחה קוניאנו

ס״ט. שלום

נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה׃ כי
תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז׃
חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם
ועד׃ גדול כבודו בישועתך הוד והדר
תשוה עליו׃ כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו
בשמחה את פניך׃ כי המלך בוטח בה׳
ובחסד עליון בל ימוט׃ תמצא ידך לכל
אויבך ימינך תמצא שנאיך׃ תשיתמו כתנור
אש לעת פניך ה׳ באפו יבלעם ותאכלם
אש׃ פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני
אדם׃ כי נטו עליך רעה חשבו מזמה
בל יוכלו׃ כי תשיתמו שכם במיתריך
תכונן על פניהם׃ רומה ה׳ בעזך
נשירה ונזמרה גב׳ [illegible]
לד׳ ה׳ [illegible] מזמ׳ [illegible] ה׳ מנצחי

מזמ׳

ממי אפחד ׃ בקרוב עלי מרעים לאכול את
בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו ׃ אם
תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום
עלי מלחמה בזאת אני בוטח ׃ אחת
שאלתי מאת ה' אותה אבקש שבתי בבית
ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר
בהיכלו ׃ כי יצפנני בסכה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני ׃
ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
ואזמרה לה' ׃ שמע ה' קולי אקרא וחנני
ועננו ׃ לך אמר לבי בקשו פני את פניך
ה' אבקש ׃ אל תסתר פניך ממני אל תט
באף עבדך עזרתי היית אל תטשני ואל תעזבני אלהי
ישעי ׃ כי אבי ואמי עזבוני וה' יאספני ׃

הורני ה' דרכך ונחני בארח מישור למען
שוררי אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי
עדי שקר ויפח חמס לולא האמנתי לראות
בטוב ה' בארץ חיים קוה אל ה' חזק ויאמץ
לבך וקוה אל ה'

לדוד ברוך ה' צורי המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה חסדי ומצודתי
משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד
עמי תחתי ה' מה אדם ותדעהו בן אנוש
ותחשבהו אדם להבל דמה ימיו כצל עובר
ה' הט שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו ברוק
ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם שלח ידיך
ממרום פצני והצילני ממים רבים מיד בני
נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר
אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה

אזמרה

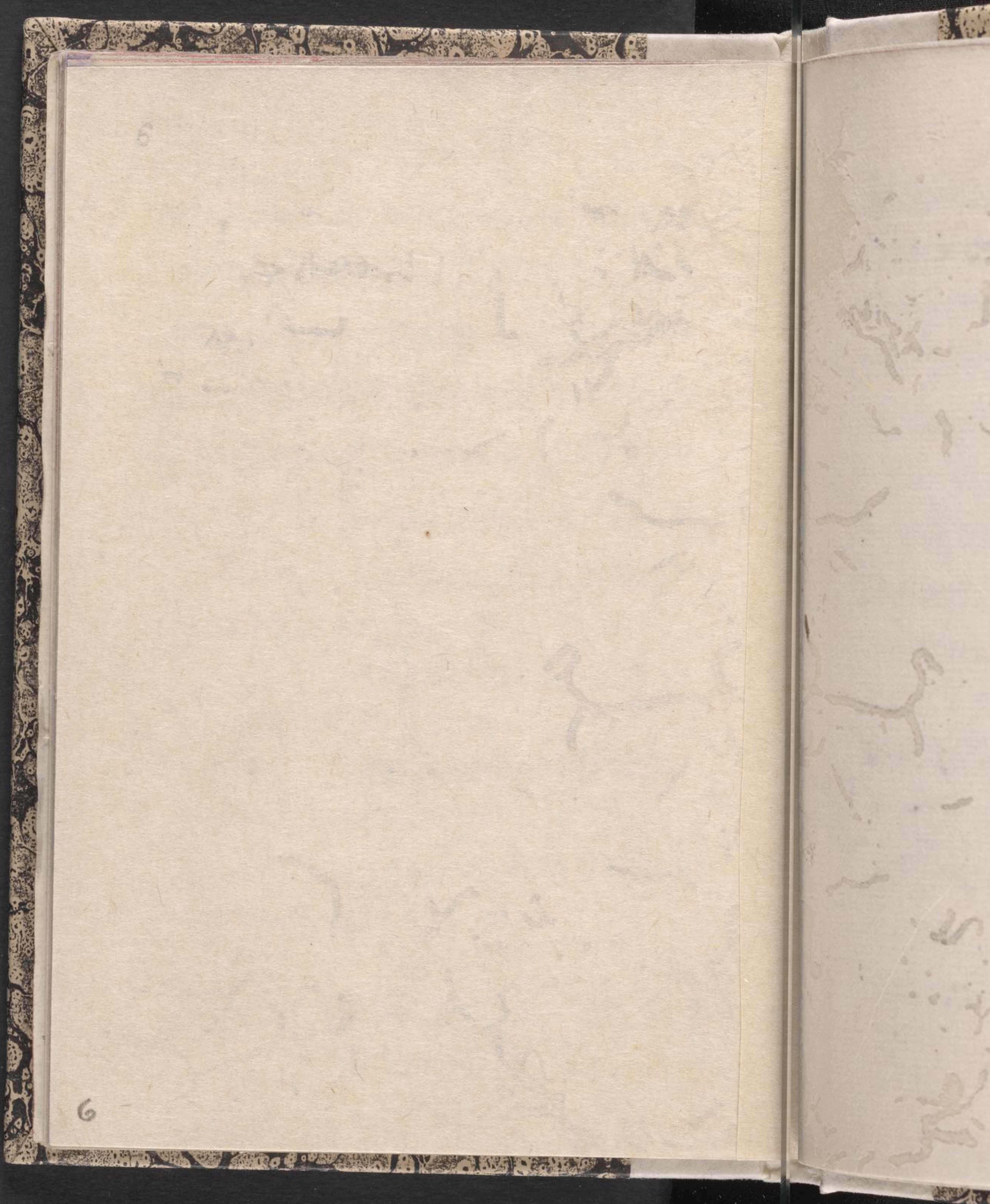
אזמרה לך ׃ הנותן תשועה למלכים הפוצה
את דוד עבדו מחרב רעה ׃ פצני והצילני
מיד בני נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם
ימין שקר ׃ אשר בנינו כנטעים מגדלים
בנעוריהם בנותינו כזוית מחטבות תבנית
היכל ׃ מזוינו מלאים מפיקים מזן אל זן
צאננו מאליפות מרבבות בחוצותינו ׃ אלופינו
מסובלים אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה
ברחובותינו ׃ אשרי העם שככה לו אשרי
העם שה׳ אלהיו ׃ הללויה ׃

אתה ה׳ בורא השמים ונוטיהם תבל ויושבי
בה אתה הצבת כל גבולות ארץ ים ועם
כלשונו והתקן שבת מושלים בין מלכיהם
להנהיג אנשי ממשלתו בסדרו ומשפט
ומשרים ואיש איש על מקומו יבוא בשלום
אשורנו מה טוב חלקינו אשר מידך ניתן

יו ד

הוד והדר תשוה על ראש האיש גבור חיל רב
פעלים נפוליאון הגדול לשפך על כתרת
מלכות ולהעלות המשפחה כתר איש אשר לו
יאתה המלוכה ויעש שלום בקום לבבו
ובתבונות כפיו ינחם אותה ה' המלאך עליו
תמיד בקרוב עליו מלכי ארץ להלחם נגדו
מבוקה לסחון בהם נשק והושיעהו מחקריו ומתי
עד הכתרים אחריו ויבקשו ממנו השלום ובנות
נדיבות תהיה שלום לעמו :
ועתה מלכים נועדו יחד לקחת את בריתם
לשום קץ מלחמה בשלום ולמען אל להלחם
עליו ועל הרוזנים אנשי שלומו ויבואו עד קצה
גבולם ואדוננו הקיסר והמלך הנו עבר עם
אנשי חיליו כנגדם ויצאו הולכים בקרב לך ה'
הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
עמוד כל לפניך כדי עזרתו וישועתו הבוחן
התחנה

החזקה שומרהו כאישון בת עין ברוב חסדו וחמלתו
כח בריא ורענן. והצילהו מכל רע אמור לו
ישועתך אני שלח ארוכה ומרפא קומו נתוה
מכל מה שבא כל הקמים עליו לרעה על
שבתו הופיע בכבודך נצחך חנה ואמן בבחירתו
ובחוק חשי בריתו בכל אשר יפנה ישכיל
ויצליח. ירים אף יפרח של אויבו יתגבר קרניו
קמיו תחתיו עד שובו וישתחוו בכן לדרוש מאתו
השלום כאשר הוא אוהב השלום ושלום יעשה
למו אב הרחמים אדון השלום תן בלב כל
מלכי ארץ ועמים מחשבות שלום לטובה
ברוחך יקר דמם בעיניהם ואהב לא יהיה
עוד בארץ לשפוך דם האדם במדם ישבו
עמים כולם בנוה שלום השקט ובטח עד
עולם תמ[illegible] ולהבין ממי [illegible] ובכן לבנו
לעבוד ה בורא ונאמר כנו :: אמן :: אמן

סגלה שעוס ון

מגפ

בריך. לבבכם ובקרבו שמו כן עול כי בשו בחלם
בשלום. בר לבבכם אל עמלוך רבא לי קבית מ״ת
אשר [illegible] ולהב עם בהמן לבבר לך בורלו
בן בת מעב קבר לבבכם לך בורלו וקבכם לבבך
ובירב בולהך ישו ובבוקי ומעבו ובשכלבו כן יבכם
עכל לעיבו שמבב לבנו וכן

לשמר כן לוקב עשו לב
כי משכלו עם עולך מבמ
בך רבכבו של לב חמם לבב
כי ישען מבי לכל דבר
ישמו לכל דבר ועלר יען
תוקו ינוח לשמעו לעמנו
לך עמריש חכם ולא יחיש
ולא יבחור ושמעו בך עולב מינו

מתם בולהך ישו אמן
עבדו לבבכם
אמן

ספר ברית נבוקס

כומר אחד היה שלא הניח עוד שלא עבר ואינן
וחוקר ויודע בשכלו כי הכל הבל המה הגוים
השקוצים והיה חכם גדול והוציא ונהיה יהודי
בן כמה שנים גר צדק ומאמין בריה חבוקו באשר
נודע בשערים שמו ושב אלהי וירחמהו ה' אלהי
ישראל והולך בכושנות של ישו הרשע ודבר
לתלמידיו איך כולה ואיך נשפל ומת וכן אמרו
חבוקס כי כתוב הכושנות כי יורה איש
מרים היה צדיק והיה תם וקם בחצי הלילה
והולך לבית הכנסת ומתפלל ומוריד אחריו
היתה יפת תואר והיה לה שכן רע ואוהב למאס
כאהבת נפשו ושם דעתו לשכב עמה וקם ויצא
נעלה בחצי הלילה במנהגו והלך לבית הכנסת
ואחת דלתות הבית אבל לא במנעול והשכן

הרע

הרשע אחר הלקות הבית ושכב עם מרים והיא
הרה שהיה לשם ולא חש כברי ומאותה
הלילה נתעברה ועבר חמש ימים ולא היה לה
אורח כנשים אמרה מרים ליוסף בעלה יש
כמו שאר נשים שנשבר חדש וחדש היתה בא
לי אורח כנשים ועתה כמה חדשים יש שלא
באיו שום ערות אמר לה בעלה שמא נתקרר
רחמיך על כן לא באיה. דם ערות כאשר
היתה מ? אות דלא עבר שבעה חדשים
ונשק נפשו אמרה לבעלה אני מעוברת
וילך כועס את אמר יוסף קודם לכן היתה לי
חשק אחרת ולא נתעברה ממני ואתה היתה
עלי כאשר שנים ולא נתעברה ממני ואיך אתה
נתעברת את אמרה מרים ליוסף אומר לך
אדוני המה כבר לה והלכה לבית הכנסת

במנהג

כמתהבן ושכבה עמי מאז נודע לי כי נעלבתי
ויהי כאשר שמע יוסף כן חרה לו עד מאד
אמר לה אבל מה שהיה הולך לדבר את
לא היה שב על הדבר שתהא מה הכבוד
עלי אני לא משגיח על זה כשיבא למה לא
סגרת הדלת ולא קראת לשומרים ובא איש
נכרי ושכב עמי ומבורר היה שאתה הוא
ששכבת עמי אבל ראיתי אותה מריבה עם
שכבנו הרשע אולי הוא עשה הדבר הזאת
על המריבה ששכבת עמו אנא כולך אח
חרפתינו מה נעשה אם ישמעו המצרים
הדבר הזה ירבו בדין תורה ומפני הכבוד
לא גלה הדבר בקהל ושלמו לה השוחד
מרשים וירא יוסף מאד ויאמר למצרים כבא
מהכה ונלך למצרים ושמה ירד כי כל בית
להם

לאם ורעים כי לא שקר ונתגלה האשה מיד
הלך ויצא בשוק ומצא עשרה מצריים נמולים
[illegible]לקם והשכירם והביאם לביתו והיה
עם משחק ונכנסו שם ואמר להם המתינו לי
הנה עד הערב שלא ידעו האם בזמן שלוקה
אני אלך אשתי לעת ערב יבאו מבית לאם והלכו
כמו ד׳ מילין וילדה בן בלחיבות הנמולים
והחמורים ומפני הפחד והבושה רכבו על
החמורים והלכו למצרים והיו שם ה׳ שנים
ויגדל הנער ויקרא שמו ישו״ע וכשהיה ישו בן
ה׳ שנים הוליכו לבית המדרש ויצא חריף עד
מאד ולמד כל חכמות שבעולם ובמלאכת
כשפים הכללים מאד והיה חכם גדול ובכשף
הגיע הנער לי״ב שנים אמר יוסף למצרים
נשוב לבית לחם והלכו לבית לחם ושם
הוליכוהו

הוליכוה לבית המדרש ללמוד ולמד תורה
שבעה שנים אשר כמוהו לא היה כן ושנה
בד של נח הקדמים וישבים לזון היה
גם הוא והיה כותב לשבועי׳ והיה מכלם
ויקבלוהו הזקנים וישבחהו כי בגשתו היה
עושה והיה שם המפורש יודע כמו שהם
יודעים אמרו הזקנים נחפש אחר זה מאיזה
משפחה הוא כי נתגאה כתגאה על כולנו
אז קראו ליוסף ושאלו לאמר הנה היה לך
אשה אחרת ושלה עמה כמו זו עשים ולא
ילדה ומתה ואחר לקחת את מרים והיתה
עמה עשר שנים עוד ולא ילדה ושלה אין
ילדה אשתך את ישו נשבע לך בשם אלקי ישראל
ובתורה הקדושה שתאמר לנו האמת אמר
להם הענין הנזכר וכששמעו החכמים

כן הלכו אחיו מן המדרש ולא הניחוהו לשמוע
נרדם ישן בעזרה כמלכת אמר להם משכבו אני
[illegible] הדין תבה לאבד את גופי ונפשותי
רבות מזרע יעקב רשע כי אני חכם מכלכם
ואוכל להשיב כל הנגלים בדת אחת ואם אתם
רוצים לפתוח אותה כמוכם אמרו לו אין מתנגד
ואני להיות שותף בשבל יכשרתה ישן כי לא
שמעו לו מיד כתב בשקר ויצא מירושלים
והלך לעיר אחת בכל יום עבריך ומצא איש
יהודי שם ושמו שמעון וקראו פיגרו וזה היה בר
דעת אמר לו בא אחרי ואני מעשה שאכבד
הכנס הקבה אמר לו מי אתה שאני אחריך אמר
לו ישו בן אלהים אני וכל מה שאני שואל שומע
לי אמר פיגרו פתח פיך ויהיו דבק מן הקתיל
ישו לשוק בשפכות והרמה לפיגרו כי ישו

הולך

הלך במגדלין על פני המים בשעה כך
קמה מאד והלך והשתחוה לו ונשק את כפות
רגליו וקבל אלהותו עליו והלך לאחרין וב... אח
הולכה השפה בתוך הים מצאו גם אחיו של
פיטרו שנקרא אלהא שמו והיה גם הוא הולך
במגדל שלו תקפה דגם נכנס בתוך ים טבריה ונשק
ישו כשפגע והיה רוח מנשק גם והמגדל
משכה להשבר אז נפל פיטרו אחיו של שנקרא אלהא
על רגלי ישו ונשקם ואמר אלהים פדה אני
אמי מתמוך הים ונשא ישו כשפגע ונעל הים.
מזומן ויצא להדהאה ה' בשק במקום שהיה
פיטרו ולקח מן המים שבתוך הים ונתן רגלי ישו
ושתה את המים ונשק פעם רגלין את אחר פיטרו
לאחיו בן אלהים זה ובאו הששה בבתיהם והיגעו
נשו בבתיהם וסבבו בעיר והמונו אנשים ונשים

הדבק

הבבה בהומרס להס כי ישו בן גדיס הות והות
הכיל אק אתי מתחוק היס ודרך על היס הגדלין
[illegible] על היגשק ·· ובשר היה דף יתודי אחד
והיה סמע והיה לו עביר אחד וקרחו יתוה אחד
ללבע לאכל וכיוק לעפיר ערת יפבע אק
הבגדים בלת עפתו והלך לו נשקק הסטר
ונשתכר עד מאד ולקח כל הבגדים וישם אותם
בתבנית הכלה ונשו כלס הכלה וכעם על
עפרן מאד מאד והיכה אותו והיה ישו שם וירא
עפרו את ישו ויפול לפני רגליו וינשק ויאמר נקי
כאה מה מכה אותי על לא חמס בכפי ויאמר
לישו על הצבע וישב לו מפני מכה לו אמר לו
אדוני הראוני במשדה אתק לאכול וציוה לעבר
כמה שאבנה אל הצבע אותם בלא עפתי והוא
עשכר ולקח כל הבגדים וישמם בתבנית
הכלה ונשו כלס הכלה ואני הייתי רוצה
לשטותם

לבשוקים כל אחד ואחד כפי בשטותו של בן חכ׳
מלכו ויפול על רגליו ושאל אותו לו ישו בפתחו
מהדבר פי׳ בן שדים אני ועל מה שדי אני
הוא שעשה לי אמר לו שלח פרות בבל [illegible] ונש׳
כל מי שנתן לך בגד לבשו יבוא ויקחנו ועשה
כן ונקבצו כלם ושם הבגדים בערך אחד של
בגדים גדולה ואמר כל אחד תכס יבא ויאמר
הבגד שלכה פי׳ כולם היו הבלו אמר האחד
אדוני אני כולה וכן כלם אמר ישנו כל מי שהיו
שרופה בגדו יבא אצלי ק״ק ישנו מאות ידו [illegible]
היודה וקופית הבגד כין הבגדים שירצו ועשה
ואמר קחו עתה פי׳ פלוני לקח בגדו אדום של
לאחר מיד הרבה בגדך אמר ידוע הוא׳ ידו
בתוך היודה ומוציאו ידוע והעדים היו מוקבצים
פי׳ פלוני לקח ידוע וכן עשה רבון כולם כשראו
כך אמרו באמת בן אדרים הוא המלכו בו

א׳ עיר

אנשים ונשים רבים והשתחוו לו ויאמינו לישו
אדונינו. אם יש בעולם מתפלל לשמכו ונזכה
לעולם הבא. אמר להם כל אדם שיאמין בי
אני בן אלהים ירד ויבא בימים הזדונים ויאמר
אב ובן ורוח הקדושה יחד ונכנה לנקיים
ועתה יש לי שני תלמידים ורצונו לעשות אותם
יב הנקראים בלשון יון אפוסטולים והשליח
לשמים ונשאר לשבת את הכהן אמלת להם
כאשר שמע הכבנו אל הדברים השם כם
הוא את ביתו ואת מלאכתו והלך אחריו כרבנו
ישו וני תלמידיו בספינה אחת ללכת בים
עבריה ראתו מהרבים פתוחו ועשה ישו
בשפכות כמעט שלא נשברה הספינה ובעתו
כלם את ישו בן אלהים הפילכו מן המוות הזה
שלא כשבעו בים אמר להם אל תפחדו אני
אל הרוח אבוא

אצוה לרוח ומיד יצאות עשה כמצותו ושקט
הרוח ועמד הים מזעפו אז השתחוו לישו ורואיו
אמרו כי בן אלהים אתה והאמינו כל התלמידים
אז ספרו התלמידים למלאכים הנסים שנעשה
להם והלכו וקלסוהו עליהם ושמע הדבר בעיר
ובאו אנשים ונשים עם הרבה והשתחוו להם.
והיה שם איש עשיר גדול ושמו מתיאוש והוליך
לישו ותלמידיו לביתו ועשה להם משתה גדול
וישתו וישכרו אמר מתיאוש לישו מה אעשה
למצוא חן בעיניך ואזכה לעולם הבא אמר
ישו דבר קל הוא כל המתיאש מן העולם
הזה ילך עמה הוא יכנס מלכות שמים——
והעולם הבא אז מתיאוש הניח ביתו וכל
אשר לו והלך אחרי ישו והגדל עם ישו בכל
האפן אז אמר ישו להרבע תלמי[illegible] לך לראות
וכ.

אך אפי ואלמי אשר בבית לחם וקרובו עם נכרת
מרים אמו ועמנו כל העיר מה שעשה ישו
ואמו כלם לבית אמו לראותו ובאה אם מריאה
וקיל היתה אם ואחב לו מרים אחי יעקבו
וקנה הוי אחות מרים אם ישו אמרה לו אמרת
כי כנגדים אתה מקללת הם לבעסם אמרו
להם קראו לקרובים כי כן גדים הוא ועשה
נסים ונפלאות וגם הם קשרו לישו ונעשו גם
הם תלמידיו ויהי היום כי איש אחד ממשפחתו
נשא אשה וקרא לכל אוהביו ולישו ולאמו
ולתלמידיו לאכול ולשתות עמהם בחתן —
הסעודה שלא היה יין אמר החתן הוא למרים
אינו יודע מה לעשות כי כשלם היין ואין להסעיד
הסעודה אמרה מרים אני אומרת לישו כי
ויתן לך יין הרבה אמרה מרים לישו בני לקונה

נאמר

כאשר קיץ ואין לו לאשלים הסעודה אמר לאחד
אמור לו למלאות כוס קטנה מלאים מים ויבאוש
כלי ויעשו כן ונעשה יין כמצוות ונעשה מן המים
יין והיה דומה להם לאקרוחים יין וישתו וישכרו
שמו ויובאנ״ש מתך כאשו בתוך ישו יין ויין
עשה כמצוות והלאה ליובאנ״ש באלוס פ״ב
העלוהו למעלה בשבעה רקיעים ונלקה שם
כמה ה׳ ורואה ברגלי הכסא שרפים ואופני
חיות הא פני אדם וכו׳ ולפני הכסא מסך של
זהב ותלוי בתוך וכן הסתה פתוח של מלאכים
וכן אומרים המלאכים פי ישו פשע ועתיד לבא
לפתוח את המסך ואיש לא יוכל לנגוע בו
ואמרו המלאכים ליובאנ״ש את הכסא עתיד
לשבת בה ישו ועוד הגאולה לירושלים שהייתה
בנויה למעלה בשמים מזהב ומרגליות ובית

מקדש

המקדש בנוי מאבנים טובות ומרגליות
מאירים ככוכבי השמים ומבית קדש הקדשים
היו יוצאות שני נהרות ואמרו לי ובאמ"ש זה
הנהר הולך לים יפו והשבלים אוקיאנוס
והיו לבנות בשפת הנהרות אילנים כל
פירות ואמרו לי ובאמ"ש אכל מהם ולקח
מן הפירות והכל והיו מתוקים מדבש ואמרו
לי ובאמ"ש כשירד ישו לשפוט את העולם ירד
גם ירושלים בארץ וכל מי שישמע לדברי
ישו ישכון בתוך ירושלים שלמעלה ויאכל מפרי
האילנות האלו וכל אדם שרוצה יהיה בגן
אבל מי שלא יאמין לישו יהיה לדראון עולם
באש המוקדת תמיד והקץ ובאמ"ש וסיפר התלמ
לקרובים היושבים בסגולה כששמעו הדברים
האלו הלכו רבים מהם בישו והקב כל אחד

האבנים

הדברים בספר אז הלך יובא"ש ועמו הב
כמו סובב והיה שוכן בה ולאחיה חוסר
לחם אף שעבים ולא היה לובש בגדים כי
אם שלש קמרים היה אורג ועושה אותו
כלבוש ולובש אחר כך. אמר ישו להרמיהו
שלך בבית הלא"ש שהוא קרוב לורנן יי
שם שוק גדים להתגלגל בגוים הנקראים
כשב"ץ הרבו לשם שם יובא"ש והלך
לקראתו ויספר לאביו הרבה אחר ישו
לי ובא"ש קחו והתגלגלו בגוים כאשר דינו
גדים ויקח יובא"ש לישו שבוש והתגלגלו גוים
ואמר בשם אב ובן ורוח הקודש ועשה
ישו כשפכות ונדמה לעם כי מן השמים
ירד יונה אחת וקבלה כך שמן וירד על
ראש ישו וירד על גופו ואמר ... לכל העם

על אלרים ומשתע הידומה נוה אך פי רמו
כל העולם ומקינס והללה יקרא שמו פרישיוע
וכל מים אמן בי יקרא הרישי״אנו את אמר ישו
המכונה. הרישיוש להלמידו כלך לאנ״פיאה
והלכו והיה שם איש עשיר גדול ושמו פר
הלי״וחוס ושמע כל המעשים ששה ישו ועשה
משתה גדול והביא את ישו ועשה גם את ישו
ואת הלמידו משתה ואכלו ושתו וישבו שמו
אחר שאכלו ושתו אמר הלמי״חוש לישו מה
העשה למצא חן בעיניך ולזכה לחיי העולם
הבא אמר לו הנח כל אשר לך ולך עמי
ותמצא חן בעיני ותזכה לעולם הבא עזב
להליאוש כל אשר לו והלך אחר ישו ובשיבה
מן כנ״לה הלכו עמו חמשה אלפים אנשים

ונשים

ונעים כאשר הרחיקו מן העיר אמר יש[illegible]
כמדר אנשים ונשים ואמר ישו לתלמידיו אספו
כל מי שיש לו לחם וכל מי שאין לו לחם יבואו
גי ואספו ומצאו ה' פתים קטנים ובדגים לא
נמצא כי אם ק' בכרות לחם והביאום לפניו
ועשה מהם פתי[illegible]ים קטנים ונתנם לכל גיס
וכמשפט שעשה ישו אכלו ושבעו והותירו
ומלאו שלושה כלים מים ועשו ה' אלפים אנשים
מן המים מגנ"ליאק עד אבפיק כבנות העם
בעיר ומספרו כל קנאים שעשה ישו והיה כל
קנאים העם אשר בעיר והיה שם איש עשיר
גדול ושמו קומוס כאשר שמע אז הדברים
הבא לישו בביתו ועשה משתה גדול ואכלו
ושתו וישבעו עמו אמר קומוס לישו ב[illegible]

[illegible]פה

נחר [illegible] זמן בעיר ואירע פעם אחת ולקחו
אל הר אחד היה שמו פולימוס ונגד הר
אחד ושמו מרקוס ואמרו לישו גם אנו רוצים
ללכת אתך כשאר תלמידך אמר להם
ישו אם אתם הולכים אחרי יהיה חלקכם עם
שאר תלמידי. והלכו אחריו אמר ישו לתלמידיו
רצוני ללכת לבית לחם לבית אמי והלך ישו
עם תלמידיו אחריו לבית אמו מרים הלכו
וסבבו בעיר תלמידיו וספרו כל הנסים שעשה
ישו כי התינוק כברות לאם המתיק לה ג' פעמים
איש וכששמעו זה הנס שעשה ישו התחלו על
הענינים [illegible] והיה שם איש אחד ושמו יהודה
[illegible]ל והיה חכם גדול ואמר הלך ואהיה תלמיד
שמקס [illegible] לדעת מה המעשה אשר עשה
ישו

ישו ועוד היה שם איש אחד ושמו מאיר [illegible]
והיה גם הוא תלמיד לישו עד הנה יב׳
תלמידים לישו ואלה שמותם כגון אבוגס
פיטרו סנטאנדריא לוקה מאתיאוש יגבלוש
תומאוש בר טולמיאוש יואנש מארקו יאודה
זל אחר פהאוס גליפוס ואחד ה׳ אחד שמם
מתחת השמים אמר להם ישו עתה נעשה
רצוני שיש לי יב׳ תלמידים כנגד יב׳
מזלות כנגד שבטי ישורון ועוד אעשה
אתכם שופטים בארץ ופיטרו יהיה ראש
עליכם ואתן לו מפתחות השמים ונתן
לפיטרו ג׳ מפתחות והיו הפורים [illegible]
א׳ ואמר לו הקיים אתה כוהן לך אמשלה
ומלכות שמים וכל אשר יעשה שתתמלם
וכו׳ וכו׳

[...]קבלה וכל מי שלא יכה עוכותיו
ילפרוכו שקוה פשע ובעונו ימות :
ועתה אלך לך הגדות ישו אשר כתבו ת
תלמידיו חוץ מאורך : כתב יוחנן כי אמר ישו
כי אהב באחי ולא אבי חשוב ואחרים תלמדו
שנים עשר אומר לכם : בראיתי אדע התנשו
אם יכה אותו איש בלחיו יאמר הכה לי גם
בשנים ואם יכהו הכאה אחד יאמר הכה
שני ואם יקחהו לאנגריא שילך מיל אחד
יאמר לו לך ב' מילים ואם יקח ממנו דינר
אחד יאמר עוד שנים בזה יודע איש עמו :
עוד כתב מתתיהו כי אמר ישו נלך לירושלים
עם שנים עשר תלמידים שלו והלכו ונכנסו
בבית המקדש וראו שולחנים בלע"ז שארח"ש
והיו בהם רבוק וכעס ישו עליהם ואמר בחוף

אף

אף בית ה' ובית התפלה כשיהם שולח
פרות יחזק אף ה' בו ויפזר הכסף בעורק ויהי
אדם אחד חולה בנפש דוי ולא היה יכול
לקום מן המטה עבר ישו לפניו אמר החולה
אדוני בן האלהים צו לי רפואה ואיש אמר לו
ישו קום ולך ויקם החולה ולקח המטה וילך
כבריאותו קנס תמהו מאד והאמינו אנשים
רבים בישו והיתה שם אשה אלמנה ורחקה
מה שעשה ישו הלכה ואמרה לישו אדוני
בן אלהים הזהל עלי אמר לה מה תבקשי
יש לך אמרה לו יש בביתי כד אחד ומפשר
לביתי יום ולילה שמע עמי אחר והבנות והביתה
והיתה האשה הזאת פנשתך אמר לה ישו
איני יוכל לתת רפואה לבנשתך כשהן הקול

נבה

במקו' זה אדוני לא היה כאחד שמחזיקין את
אחמין בר כי היה בן ארי"ס ואלה הכלבים
מהפרורים משולחנך אמר לה ישו הבונך
מעשים כי האמונה בי יותר מישראלית שהיא לפי
לביתך ותמצא בתך בריאה בלי שום שטן
במכוות עד שהאשה הלכה לביתה ומצא האשה
את בתה ומצאה כי נרפאה שב ישו לבית
המקדש ומצא את סנהדרין שיושבים ודנים
דין אשה איש שזנה עם איש אחר ואמר איש
המגלהם לפני הזקנים לאמר מה אשה
לאשתי אמרו לו הזקנים בספק הדין אמרו
הזקנים מהדין הזה נמצא שצריך להרוג
לאיש שכל ישראל ישמעו הקולה והלכו אמרין
שנה א מהזקנים נקרא ליסו לשפוט את הדין
ואם

ואם ידון כדין התורה נמצא שענה ונהרג בהן אותו
לישו ואמרו לו כי זאת האשה מבך מה נעשה
בזנות הבין ישו כי עתה הם מבקשים להורגו
שתק ולא עשה כלום אלא היה בידו שרביט
וכתב בעפר הארץ עם השרביט כל מי שלא
חטא מיכון יבוא וירגום אותה ואלו הזקנים מה
שכתב ולא אמרו דבר אלא כל א' וא' הלך לדרכו
בבושה והוא הלך שמה אמר ישו לאשה
המנאפת אני לא אחייבך בזה העון אלא תפלא
לך בעולם הזה ובעולם הבא ולכי לשלום
אז באו שני אנשים להתפלל בבית המקדש א'
רבן וא' קראי ישו ראה הקראי שהיה מתפלל
ומתודה על עונותיו והרבן היה מהלל
ועוסק בתורה והיה צדיק אמר ישו לקראי אתה
מקבל

האמין בה' שאתה מתפלל ומתודה על עונותיך
ויבקשו אפלא שוב הלך ישו לבית המקדש ופגע
את זקנים מה שהוא שעשה אמרו מה יענה
נמצא להורגו שלא ילכו כל ישראל אחריו.
ויענו את התורה אמר א' משלא זקנים נלך
ונשאל לו דין אחד אשה שלקח איש אחד ומת
ולקחה אחיו ומת עד תשעה אחים שקם
לעולם הבא מי מהם יקחנה האשה מתמשק
האחים אם יקחנה הראשון תועבו גדול ואם
השני גם כן וכן כולם והתורה אמרה לא יקח
איש את אשת אחיו ונמצא יענה ונהרגהו.
ויד הבליון אמרו לו ר' במצבה השפוע זה
הקן מיד הבין ישו כי יענה הם מבקשים
להורגו השיב להם ישו כל אחד מהם מה

אחים

חתים לא יקחנה ואחר האשה יקחנה אי למר
ואז האחרים יהיו במלאכים לפני הגדלים והרבו
אים לביתו בעתי כנס וישו הלך לביתו ועוד
בבקר הלכו הזקנים לבא וגנבו ויחדו בי
יבא ישו לבית המקדש בתכסיס אחר ונכנס
לאדרי כי אם כשם לא נשאר ישאר כשהגיע
ויגנב מהם בגנבה שהיו מדברים בו ישו.
קמו הזקנים להורגו ועשה כשהגיע והיה
אושך בבית המקדש באישון לילה ואפלה
ונפל אז ישו מידם וברח הוא נקראמינו בו
עם רב מישראל :: ועוד פקבו התלמידים
של ישו כי היה אז עוד מישראל בירושלם
ושמעו כל העמים שהיה עושה ישו אחר
לבני האדם והוליכו לו ישו והוליכו רבי

והשתחוו

והשתחוה לו ואמר אדוני אדוני כן גלי״ר
אמר לו שזו היא הגזרה אחר השור את גורלי
עשיר ועתה אני שולח ממך מאור עיני את ישו
בך בקיקטו ונשק עיני על המגן ולקה
מחיקו הציץ ועת בשעת של עשיר והתחננה
עשיו ואותו היום יום שבת היה ושב העשיר
לפושלים אמרו לו אנשי ירושלים אני
מכיר אותך עשיר מינס היותך של האלהים
ואיך אתה רואה את פיפי לקס המעשה
והאמינו אנשים ונשים רבים מישראל :
כששמעו הדברים אמרו צדק וגם הגדו פ׳
עיר שבת כתוב לא תעשה כל מלאכה
והיה נוטה להרוס השבת ולהפר את
התורה והלכו להורגו בנס פ׳ בנס שלה

לה

לא ישנה כמפים על כן הלכו בנ' י' בה—
וירע הדבר לישו וברח הוא ותלמידיו והלך
ושכבו במלון שהיה נוהג ללון אז כמו
שתי אחיות שהיו בבית חשבו האחת שמה
מרתה והשנית מרי"א והשתחוה מרי"ה על
רגליו והיתה מנקה כי כל איש שיבוא
ללון בבית היתה רוחצת רגליו ועושה
לו בכל מה שהיה רוצה מן בקנשי"ל בן
בכל דבר אז רחצה רגלי ישו בשמנותיה
ורגלי ישו היו נפוחים מן הדרך ונשקה
מרתה מיני מאכלות ומאכה רגלין ' ישו
שהיה ענותנו כמו עתה אם היה בן אדם
אך היה עיף ויגע מהדרך הלא כדאמר
כתוב לא יעף ולא יגע אין חקר לתבונתו

אב

אף הלא הרשו הלא הנאמנו אתי כפי זה יש
אים כי כל מעשה ישו היה בשפגוק ובו נאה
לבן אדם להיות שבור בכל מעשה שהיו
קוראים אותו באהיה כתיב לא ינום ולא ישן
ויש עד שהי שעות כנס היה ישן הדש לך
שאם נבל לא היה במעשה הבינו עם מה
כתיב ויהי שם עם ה׳ ארבעים יום וכו׳ לחם לא
אכל ומים לא שתה ויש היה אוכל כל היום
בשור וכו׳ שיבוא בקיאו אחד מאלה ובכה
מלאכה למי ישו אמר לה למה תבכי אמרה
יש כמו עשרה ימים שמת אחי ואם היית
פה לא היה מת אמר לה ישו הראיני את
קברו ואני אחיה אותו הלכה והראתה את
קברו לישו ואז בכה ישו על קברו בעצמו

אמר

אמר לירמיהו הסירו את האבן מעל הבור ויעשו
כן ואז קרא ישו' למה שעמו לארוש בת גמריהו
ואז הם לאה"ש והיה עד שהם במקום אחוש
וברח ולא מצאוהו עוד :. ואמר מאז כי כל
מה שהיה שעשה בפסטנות היה עושה כ"י
האותות הצ'ו כי כל המתים שהיו הנחים
אצו להן עד ישע ויחזקאל אי ולקחו נשים
והאריכו ימים אחר הפחות ונביה ואחר
אשים ישו' לא היה יכולת בידו להחיות אתי
יהוש אחד צלם שהקים שד"א במקום
לאה"ש כח להיזות את העם :. :
אחר הדברים האלה אמר ישו' לירמיהו
כלך לירושלים להתפלל והלכו בין שניהם
אותו השעה זקנים אחרו בלם כשלג לישו'

שאה

שאה אחת אמו בתורה כתוב כל מי שיהרום
נפש אחד מן התורה יהרג ואחד עשיך
עצמך אות הרפק שנעזוב התורה ונשמע
אין השיב להם יש לתורה שמעו ולי שמעו
כי לא בתקי להרוג אפי אות אחד מתורה
כי אם להזלימה ושהקו ולא שנו לבני אמר
להם כל מי שלא יאמין כי בורא מעלינו על
אלבות שמים ויורש גהינם ואמר להם בשבות
אישוין אינאון קולאטי ואין עשה
בשבות ובית לבני הוא ותלמידו ולא
האמינו ויאוב קולאטי הלך עם ישו אמר ישו
לתלמידו הלך בירדן ויש שם שבת אחת
והוא במדבר ואין שם לא אילן ולא עשב
ורבות לשלוה בזה הבנעה להתשגות מ

יום

יום ומ׳ לילה כדי לדבר עם אבי שבשמים ע״כ
שבו תלמידי ישו לעיר ועמדו שלושים והשטן יום
ושבו אל הגבעה ועמדו בתחתית ההר והיו
יראים לעלות בלי רשותו של רבם ישו והשטן
עומד על ימינו אמר השטן לישו לפני תלמידיו
אני רואה שאתה רעב ללחם ופרות למים
במקום חי וקים כתוב אם תרעב לא אומר לך
כי לי תבל ומלואה ואין לפניו לא אכילה ולא
שתיה איש יכולת בידך תאמר לאבן הזאת
שיהא לך לאכול ולשתות והשטן מתכוין להראות
לתלמידיו חטאתו כי גם השטן שליח ה׳ הוא
אז ירד מן הגבעה והלכו תלמידיו עמו והשטן
הלך לדרכו ועשה בספנות ונראה לתלמידיו כי
היו עומדים לפני משה ולפני אליהו ז״ל אז

אמר

אמר פילטוס לישו עשה נא ר׳ שלוש מופתים א׳ רק וא׳
לישק וא׳ לגיהו אז נתקרו משק וגיהו ולא נראו
עוד וידעו ורצו כי כל מעשיו בשטגות״ עוד אמר
ישו לתלמידיו נלך לירושלים והלכו קרוב לשער בין
שמעו כל המאמינים בו יצאו לקראתו אנשים
ונשים להשתחוות לו אמים אחרת ולקחו כל מי־
אבות והענפים ונתנו על הארץ כה שילך עליהם
ישו אמר ישו לתלמידיו לכו אל הגפן והביאו
חמור והשיר אמורות על השריגים ועשו כן ורכב
על החמור ורגליו ר שס על השריגים ועשו כן
והעם לפניו ולאחריו מזמרים בקולם ובמחולות
ואומרים לו בן דוד הושענא נגד זו חרפה היא
לו כי בתחילה היו אומרים כי ישו בן אדם
הוא ועתה אמרו בן דוד הושענא וכן כתוב
בספרים בלשון הקדש הושענא ולא יודעים

מק

אח אומרים והשם הבינו כי כל מעשיו בשמים ושקר
וכזב הוא היה עושה ״ אחר הדברים האלה
היה אדם קטור בלען נאמן והלך לקראתו לראות
את מעשיו של ישו ולא יכול שהיה נחבא והיה
שם שקרא אותו בלשון יון פולין שיקרא מנולה
ועלה על האילן בשמחה. אך ישו ירד מן האילן
ותפס את בגדו ופיהו של האלן קרא הנגפים
... אמרתי אין בזה שהנגע ישו עליו בעת
בקול גדול בבית דין דוד עשה תפל עמדי
אמונה בביתי הלך ישו והלאיהו ואחנו נביאו
ולוקו. באם היה עשיר גדול מכל בני ישראל
ועשה משתה גדול וקרא לכל בני ישראל ויאכלו
וישתו וישכרו ישן בטוב לב ישו כמו אמר שכל לאו
בן דוד בן דוד במה אזכה לימי העולם הבא
אמר ישו המשול לך משל לאלה הדברים דומה
לאיש

לאיש א' שהיה הולך בדרך ולקח אחד א' שהיה
[illegible] בתים ומכר כל מה שהיה לו ליקח הבתים
ומה בשביל אחד הבתים נתן כל הונו קל וחומר
מי שיתן כל אשר לו ובא עמי מיקנה עולם
הנה הדעו כי אני קימתי הפסוק שאמר הנביא
ישעיה עה עני ורוכב על חמור ועל עיר בן
האתון דעו כי אני רוצה לשוב עתה עמכם
בירושלים והזקנים יקומו ויעלו על הגן
כי רצוני ללכת לבתיכם להוציא משם כל
הכהנים היושבים שם כמו אברהם יצחק
ויעקב משה אהרן דוד שלמה וכל הנביאים
ואיני יכול ליכנס עם הבשר בבתיכם ואחר
שהוציאם ואכנס בגן עם אבותי פתחי
בתיכם שלא יכנס בה אדם עוד ו' ואב
אחד כאן הגדול להעביר ואפה מן הים
לאמן

לאחר לשפוט את כל הגוים ואשב על כסא הדין
ושיטה בימינו ושיטה בשמאלו והם הרשעים ילכו
ישפוטו את העולם בצדק ·· ועתה דעו אחי
ורעי כי בודאי כל אלו ודברין שקר וכזב
כי אמר בן אלקים הוא ובשפתיו כזב את עצמו
אלו היה בן אלקים היה לו ללכת מן עם העולם
ובעת להמלט מהגוים ולא חשם הלוי שאין
עמתו ישו ·· אבל ה׳ אלקים חי וקים ויש. בידו
יכולת להמית ולהחיות כמו שהיה בגזרת
מצרים והוציא את בני ישראל מהגוים ועוד כמו
שנגזר לפרעה שישלח ליבשה הפך הים
וכן גזר לדג שיפלט ליונה חי ויקאהו חי ובאלה
ובאלה רבות עשה ממנו מספר כאלה אל חי כה ולן
רוחיה היכלה אלקים ברוך הוא ולכך עלה על
דעת כי היו כהקים בגוים קל ואומר אותם

מופרי

ראו זה אתן בוראי דעו כי הכל כשפנוין ושקרי:
וא[illegible] נשה ישו ותלמידיו פסח יום ה' ומרם שינכלו
עשה ישו מים חמין ורחץ רגלין ורגלי תלמידיו
ואמר להם כן תעשו כל פסח שמל יום ה'
או בסוף או בתחלה יום ה' בפסח תעשו מים
חמין ורחצו רגלי העמים והלבישו אותם
בגד' נקים והמנהג: הזה לא זזה מן הנוצרים
ישו לעשות אותה בחנם: ויבא על המאכל
וישב ישו עם תלמידיו לאכול ולקח מצה
אחת ועשה המוציא ואמר להם זה הפת
המוציא בשרי הוא ושם יין בכוס ונתן לכל א'
לשתות ואמר להם זה היין דמי הוא ואמר
לתלמידיו אגלה לכם זה הסוד כי כל התיצק
עליו .. הוא בשרי והיין של עולם דמי הוא

וככה

ובכה תשמעו זה מכתב שרע כי בספר תקנו חוץ
מלך צבות ומצרין והרמשליאה וזו ה ...
שנתפשט בתוך העולם ישו הנקרא אושליאני
עוד אמר ישו לתלמידיו דעו אתי כי כיום חמישי
יתפשו היהודים אותו שהוא יום א' של פסח ויתלו אותי
על העץ חזק והמכו לבבכם שלא תשובו להכי'
אחד מתלמידיו של ישו ושמו יהודה אישכריוטי
זל היה חכם גדול ולמד כל משפטו של ישו
והבין בשכלו כי כל מה שהיה עושה היה שקר
וכזבים שהיה ממזר כי בתחילה נתגלה אמתו
שהיה ממזר פעם אחד הלך לבית המקדש
ליקח כדור אחד שהיה משחק בו ורמה השם
המפורש שהיה כתוב על עמוד של שיש כשהיה
הכהנים הולך ללמוד זה השם באחד מן הפינות
של מקדש בפתח המערבית היו שתי אריות

ומתחת

ונפחד היה שוכח מה שלמד ויש בו מה
שזה לקח חתיכות קלף ומכין אחד וכתב השם
המפורש על הקלף וחתך מעט בשר כמו כיס
ושם הקלף בתוך וכשבא שכח מה שלמד מהשם
כשפתח החדירות לאחר כן הוציא הקלף מירכו
והיה קורא ועושה פלאי פלאים ובכשפות ויהודה.
אישקריוטי ז"ל עשה כמו שעשה ישו ולמד השם
המפורש ולא היה משמשו הלך אחר כן יהודה ז"ל
לכהן גדול ולשאר זקנים את האמור לישו נוצרי
ועשה לו כתוב בתורתם שלא יגנה עוד לישראל
אז באו כלם ברוקים אחד כהן גדול וגם ושאר
זקנים אמר להם יהודה אישקריוטי ז"ל רבותם
שלהץ את ישו בדרכם אמרו לו כמה פעמים
בקשנו להתפשו ולא יכולנו כי היה כאבד אמנן
הל יאמר אתה שלא תוכל לו אמר להם יהודה
אישקריוטי ז"ל עלי למוסרו לכם אמרו לו הודאי

אחרי

אמן אז ידכו לו לי אני ירואה במתנה אמר
להם הגיו כבודם לינם כי בצוה ממקומו
בהרים ישו ברח להר צ'ן ויהי שם מערה
בתוך ההר ונכנס לשם הוא ואנשי תלמידים שלו
כי יהודה אישכריוטי ז"ל אחרה מהם אנהלך
יהודה ז"ל לבית אביו של ישו ולא מצאו
ושאל לשכניו אנה הלך ישו ותלמידיו ויאמרו
לו בזה השעה הלך להר צ'ן והלך יהודה
אישכריוטי ז"ל ומצאו במערה אמר עם
תלמידיו אמר לו אדוני למה הלכת מביתך
אשתכנו ולעזבך יהודה לא הראה אמר ישו
מחלה מן הזקנים שלא יתפשוני ויהרגוני
על כן נחבאתי במערה זאת ואז הלך. יהודה
ז"ל לבית כהן גדול ואמר להם בואו ואמסור
לכם

חכם לישן וילכו אחריו כמ״א זקנים ולקחו
אותו להבות ואבוקות דולקות בידם לבקש
את ישו במערה כי היה לילה ומצאוה המערה
ותפסו אותו והכניסו הכאוה הרבה וכאשר
מצאו אותו פתח בקול רם גוי נתתי למכים
ולחיי למורטים ותלמידיו כראו הוליכוהו לבית
כהן גדול והניחוהו שם עד שאור הבקר
לקיים פסוק שכתוב דינו לבקר משפט וקום
כולם לדין דינו הזקן ישו שמוק בשכונה
ונכח י״ אחרי הדברים האלה בשנת ל׳ השר
נחו הבה למתבריות הימה ושבות ופלאזות
ההגמון מרוגי נבח במולול יבח פילאזות
כזבריה לרי״ל בשוקת ומאה ליאורה ז״ל
והביאו לבטן ולפני יהושע בן פרחיה ולפני
מריגנו הזקן רב היאורס יכו ושאוהו יאוה
ז״ל

ז"ל איש א' שמו ישו"ע ישו שעמד והטעה את
העולם בכשפנות תדע אותו " אמר להם
יודע אני שפעם אחת הפשטתיו והולכתיו
לבית כהן גדול לילה ובבוקר לא מצאנו
אותו אם רצונכם הלך משם אחרת אולי
השם יתברך יעזור לי ואמצא אותו בידכם
הלך יהודה ז"ל ואנשים עמו ומצאוהו אותו
שהיה יושב על כסא כמו מלך ועם רב
לפניו ובשעת הליכתם היו כורעים ומשתחווים
לפניו מהם אומרים בן אלים מהם
אומרים בן דוד וכשראה ישו את יהודה ז"ל
שבא לתופשו הזכיר את השם המפורש
ופרח באויר את יהודה ז"ל הזכיר גם הוא
את השם ופרח גם הוא באויר אז כל
העם תמהו זה פורח וזה פורח ולא היה

משיב לישו על שפרח יהודה ז"ל למעלה ממנו
והשיגו עליו ונפל ישו לארץ ותפשוהו והשליכו
לפני עמא זקנים. אמרו לו מה מלאכתך אמר
להם ישו יהודי אני ואיש מחוזר אני אמרו
לו אביך מה שמו אמר להם פנטהרו שמו
ונהי קוה אמרו לו מה מלאכתו של אביך
אמר להם זמר יודע לנגן בכנור ונבל ואמך
מה שמה אמר להם מרים שמה ומה
אומנותה מגדל שער נשים ונתגלה אפקון
של נשים ושם בעל אמך מה שמו אמר
רבי יוסף החסיד שמו וקם בחצי לילה
להם מה שכתוב חצות לילה. אקום להודות
לך אמירוהו הבית אחזר כמות לעולם ומה
אומנותך נגר עוד דגים

ללין ורד

לפגורס אמרו לו כשפים שנמצאו בבך הקשיר
קס או ישנס אחר לקס רבותי כקבים ישנס קס
ומבלנס בן בעור קס ובמוצפים באו לידי ומפטה
אני בקס כל מיני אולי אמרו לו מאמתי אקק
עוסק בכמפים קללו ומלמד ימוקס רעים לישב
אמור לכו ואס לאו כקרוב הורק אמר להס
כקבים גו שבילי לא ישנס קס ולא במצפים
מצמקים אלא מיוחנן כבגק קס ורבי ק—ות
ונקנס לי אחר פרלמנום הקגלון לרי יקושע
בן פרתיק ולארינוס רב היאודים יצו קידעקס
אק יוחנן שאמר ישו אמפו לו בכפר כאוס—
אל יגקו אמר לקס לכו אתפין ונבאק מק
יאמר אלקו אק יה"א ושמעון פי"א ואנבאין
ובנמין גינ"ע וקלבו לכפר כאוס מוריגקו

ומצאו

ומצאו אותו אמור בניקים שאמרו לאספינוס
של עקות עומד ומנשק עם רב של יקוהס
והביאו את יוחנן בבע"ק מלמד של ישו
לפני יהושע בן פרחיה ומפיגום הזקן
ואינום הקנמון אמרו ליוחנן צבנות לו
פיקבי בספנוק שנתפלו ביד ישו תלמידך
אמור לנו האמת ולך לשלום ואחר כלה
כהנוג אותך וליש תלמידך אמר יוחנן
רבותי בקבוס לו ישו בקבס פלני אמור
היתי שאמרה המלך וישו לא בלה אותי
לא ישו ועב תלמידין מעשה של ישראל לבקנם
הללו אמרו לו מה שמם של תלמידי ישו
אמר להם נקי בתי פיתי ומיתי נלקי נגיונים
ויהודה ופלוש ופיורן ונצר ובוני ותודה ישו

אמרו

אמרו מי שך לקבות אוקס אמרי יהודה
ושמעון ובנימין אנו כלך והלכו לכבג כתו׳
כששמעו ברחו להפליקא ונשמרו הקהק אד
אילן רדפו אחריהם והפשו אוקס מהתק
האילן וברחו מהם לאיגוש אלקי ופיצרו והשחר
הבאים לפני יהושע בן פרתיה ומריבום
הזקן ופלאגוש הקדמון ולפני עם רב מישבן
והיו שם ישו ויוחנן ״ אמר ר׳ יהושע בן פרתיה
לנקי למה נקרא שמך נקי אמר לו עלי אמר
דוד נקי כפים ובר לבב אמר ליה ר׳ יהושע
ו׳ שופק עליך כאמר ונקה לא ינקה וכוו
השליכו אותו בו אילן כורת יהודה אמר למתי
למה נקרא שמך מתי אמר עלי אמר דוד מתי
אבא ואראה פני אלקים אמר ליה שלך נאמר

מתי

מתי ימות ואבד שמו ולינק ואנקיקו קרא
לבנע אמר ליה וכן אמר עלי אמר ה' בכורי
ישראל אמר ליה עליך נאמר הנני הורג את
בנך בכורך ועוד קרא לנבר ואמר ליה
וכן אמר ליה עלי נאמר נבר רועי אמר
ליה עליך נאמר ואתה השלכת מקברך
כנבר נתעב ולינק ואתה את כאשון קרא
ליהודה אמר ליה וכן אמר עלי נאמר מזמור
ליהודה אמר ליה עליך נאמר זובח תודה
יכבדנני ולינק וקרבו אותו ישו ואמר לה
הכבה והיו דראון לכל בשר אמר פילגוש
הקגמון ליהושע בן פרחיה תלמידו של ישו
הנוצרי ישו הנשע ורבו יוחנן ... הראשון
את בני ישראל אך קרינא אתם קונט...

להם

להם אמרו ליה ירצה אדונינו ההגמון נשלח
ונודיע את טאבריונוס קיסר ולהלני המלכה.
כיון ששמעו טקבריונוס והילני המלכה
שלח לקבצם לפניו ובאו. אמרו להם מי
אתם אמרו להם כהני בקיים אנו והכומרים
שנמצאו בביתו של רפאות הם לרפאות כל
איש חולי ואמר הקיסר שלא ילכו יכולים
אנו ליתן לה בנים בלא איש השיב קיסר
ואמר להם ישלי בת בתולה יכולים אתם
ליתן לה בנים בלא איש אמר ישנו הן
וצוה הקיסר והביאו את בתו לפניהם
ויעו בכשפיהם זרק זרע במעיה ונתעברה
אמר הקיסר זכר או נקבה אמרו לו זכר
הוליד שירצה הקיסר אמר קיסר לפולמוס

אמר

אמור אותם במאמר השנה חדשים עד שילד
בנה׃ ועשה הבת כן ושם אבן במשה וקלקל
בטבע ישן ולא יכול לילד שלא הקיסר להביא את
ישן ואמר ליה ליה למה לא יכול לילד בנה׃
אמרו ליה יש ביהודים יכולים להביא הולד
במעשה אמן שלא [illegible] לעולם לא לי רשות
ואבים לבהמה והוציא בן זכר חי וידע הקיסר
כי אני בן [illegible] אמר הקיסר עשה והרע ישן
לבריאה של בת הקיסר ונמצא אבן במעיה
ומיד [illegible] הקיסר הביא קולן בבני וגנה
לקורבן כרבן עוא הזקנים ויהושע בן חנניה
ואחר קילודם והוציאוהו מחוץ לעיר על אקים
[illegible] ועשו שם שלושה פורקהם והלו אורי
ושם כבים עמו שבגבו חנוך אחד מ [illegible]
ולקחו

ולקחו כל התעוק שהיו להם בחנותם והניחום
עד הערב כדין תורה להים הכתוב לא תלין
נבלתו על העץ וכו׳ ואחרי כן קברו אותו במקום
שמשליכין אשפתות העיר על שפת מישלום
וכוונת הכל. כאילו הן גזרה. דהקב״ה גזרה על
ישו כך שנהרג שנסקל בלא דשמיל וידעו
את כל העולם אתו, כן יאבדו כל אויביך ה׳
וכו׳ ואחר זאת נלחמו חברת ישו עם בני
ישראל לאמר אתם המיתם את אלהים אדונינו
להם כי אלהים הוא האלהים יריב בעדו ואת
לא כי אנחנו נריב בעדו כי אנחנו מאמינים
כי הוא חי וקיים. אמרו מה אותי אנחנו
תלינו אותו על העץ והוא קבור באשפתות
העיר ורבו לקברו ולא מצאוהו כי יהוה אחד

לקח

31/2

לקח אותו וקברו כדי שלא ימצאו אותו הלמיה
ויקברוהו במקום אחר להתעולל עלילה —
ברשע אז נלחמו אם בני ישראל ונפל עם רב
מבני ישראל והיה המלחמה הלוך וגדל בין
בני ישראל ובין רומיים ישו אז הלכו מאמיני
ישו לקיסר ואמרו לו המלך אדונינו יודע
כי נזרק להאמר שיקחו לשון היהודים ולדבר
של ישו ויקלו אותם על העץ וקברו אותו
באשפתות העיר נסבה ועלה לשמים ולא
נמצא עוד שלח המלך לחפש אחריו הקברו
לא נמצא כי קברו רק שלח המלך בעד
היהודים ואמר להם ישו מה שיהיה אותו אחר
ת' י' אותו על עץ כמו הקודם וקברו
במקום פלוני ואמר להם הביאוהו לכאן

ואם

ואם לא נהרג אתכם ויחר אף המלך עליהם
אחד בזה השעה אחר כך אמר יהודה
שלקח את ישו וקברו בגנו אני לקחתי את
ישו וקברתי אותו בגני והנה הוא קבור בגני
בעבור שלא יגנבו אותו התלמידי ויקברו אותו
במקום אחר ויקשו [illegible] על ישראל
מיד הלכו היהודים למלך ואמרו לו אדונינו
יהודי אחד לקח אותו מקברו וקברו בגנו
מפני היראה שלא יגנבו אותו תלמידיו
אמר להם הביאוהו לפני הלכו והביאו
את ישו לפני המלך אתו וראה המלך את
ישו שהיה מת באותה השעה אמר המלך
חי יי להרוג את כל אויבי היהודים מנער
ועד זקן טף ונשים ושללם לבוז כן יעשה
ה

ה גקמק מכל חויבי קיקודים ומכל חויבי
שמן במו בריש״ום ישו״ן ויוח״נן ונ״קי וח״בי
ופ״הי וס״קי ופ״אוש ובכ״ר ובנ״ני וקנ״דק
ובעזרק הא״ל בכן בבורו ישרא״ל יקרב קרבן
תודק על גבי המזבח שנגלק ובזמן
קריב במקרק [illegible]ינו וחמרו [illegible] וכן יק׳
רצון י׳ : הס

ויהי בימים ההם היה בחור אחד תלמיד חכם ירא
שמים ענו וחסיד ובכל עניניו היה באותיות התורה והיה
קורא ושונה באותיות התורה ולא בתיבות אבל שהיה
מקובל והיה קורא בהם לילה ויום בקדושה
ובטהרה ושמו נתן הנביא משבני והנה בליל שבועות
בעודו קורא בהלילה עם שאר האנשים בתקון
בקהלות ישראל נראה לו הנשמה המשמרה זה היה
שנתעלף ונפל ארצה ויהי אחר הדבור
והחליף והשמיטה ונדע המשנה ואחר כך שעה
התחיל לדבר ושפתיו מגמגמות ודבריו כמו בן
ומקיבו בשין רוח מדבר ואומרים שבתו בבי
נמשח לרושת על ישראל ובאותה נבואה
הניבה לדבר על עניני משיח ה' ופקידי
משירו אמרו לו חכם מה היתה לשון הקודש
ונותנו לכם איך באותה המלאכה ראה ה' בנבואה
יתאבל ובאותה מרכבה נמשך זה הענין יובהר

כפי שהו להשיב על ישרא׳ וכפי משכתו של זה
המשיח ושיבתו אומר שזה האיש היה בחוקו זמן
במחבים הוא שבתי כפי משונה בלבלה והנבאה
היה בעזה בחותו זמן שהתעורר עליו חוזה
נבואה ושבתי כפי זה תמצא הדמיון שהיה
אומר עליו שהוא עתיד להיות משיח והשידו
עליו הלמידן שהיה לו פימנר פעמים בגיבון
והם הפירוש שאומרים המקובלים שהמשיח
ימות בהם וקודם כמו עשרים שנה בהיזמיר
רבתי שאז זה האיש כמה חשים מפורסמים
ופרה הבונה זו שהוא היה המשיח זמן ועוד
שבזמן הקול כתעורר בחוזק מחק בשיף
ויזבלו ונעשו עמק כמה נפים ובאותה
הנמים מאמר לה שהיה עינדה להיות משה
של היושיה שהיה ליגלות המהרה והלכה
זאת

זאת החשק מעיר לשיר ומתקרב למקום עד שפגשו
עם שבתי צבי ולקחה לו לחשק ואז היה פלא
וגם גדול לפי שבחורה זאת בהיותה קטנה
היתה מדברת בדברים האלו ועדין לא נתגלה
בעולם גלגולי המשיח הזה ובהיות שזה
האיש הוא שבתי צבי היה איש מאוחד מהאחד
ושלם בין השלמים וחכם בין החכמים וחסיד
בין החסידים ומקובל בין המקובלים וגם
הנביא העיד עליו כמו כן ועוד שאמר אודות
נבואה נעשה כמעין המתגבר בתורה
והיה מפרש ספר הזוהר בכמה פירושים
והיה מגלה סודות ומפרש תהלים לאנשים
ומה שעשה אדם בקרבות ליבו ובתוך כותלי
ביתו היה מגיד לו ויותר ויותר היה מגיד
עתידות מזה נמשך שהאמינו בו כל ישראל
ובאמצעות הכתבים שנשלחו ממקום

למקום

למקום נקהל השטן בכל העולם כולו.
ואפילו בתי היס המשוקים והקהיל את הכנסת
לתקן התיקונים ולסדר סדורים לקרוא בכל
יום תיקון היום ותיקון הלילה והיה אומר
לכל אחד עבירות שעשה ושופט נשמתו
וגלגולו ונותן לו תיקון ומפרק לחצאין
בפיגומין ועונשין מפורסים כל אחד ואחד
כראוי לו בחוקו תגן נפלה הנבואה והוא
כל בפיה ואומרים שהיה כבר משיח אלקים
הוא ולא אחר באופן שהיו אומרים ומאמינים
כולם שזה הוא קיום נבואת יואל דכתי׳ כבו
והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל
בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם
חלומות יחלומון בחוריכם חזיונות יראו
וגם על העבדים ועל השפחות בימים
ההמה. אשפוך את רוחי · כן היה שאמ׳

הקצש

הקצים והעבדים והשפחות ומושלם היה יודע
אות אחת שבתורה היו נופלים בפגרים מתים
של האדם ונכנס בהם הרוח והיה נשמע מקצה
קול מדבר מאמרי הזוהר המתומים והנעלמים
ומפרשים אותם ופותח נבואתם היו אומרים
יחי אדונינו המלך מלכנו משיחנו שבתי צבי
הוא ולא אחר ומאז הנביאים לא אחד ולא
שנים ולא מאה ולא מאתים בלי מספר ולא
בעיר אחד ולא בשנים לא אין לה מספר
בכל עיר ועיר ובכל מקום ומקום ובארץ
הקדושה נתנבאו ובגלויות שאין בית אחד אין
שם נביא ואומר חלום ואומר חזיון דבר
נזמא. דבר שלא היה מיום שנברא העולם
ועד אותו הזמן ותיקן האמונה הקדושה
בכל המלכות הגולה ונראה השם נתקדש
הקהלות

הקהלות ונתקבצו הזקנים עוללים ויונקי שדים
יצא חתן מחדרו וכלה מחופתה וכל העם
נאסף כאיש אחד מסוף העולם ועד סופו
בתענית בכי ובתשובה שלמה והמונות
המונות היו מתענים ג' ימים רצופים
עם לילותיהם ומי ששה ימים בהפסקה
בלי אכילה ושתיה כל השבוע כולה ואחרי
התענית הגדול הזה התחילו יום שבת
אחר המנחה עד הכנסת כלה של שבת
הבא ששה ימים רצופים כמו תענית יום
כיפור כל השבוע בביטול מלאכה וכל
היום בטלית ותפלין קורין בתורה אסופות
של שלושים או ארבעים אנשים ויותר [illegible]
התיקון זה אלא זו באופן זה וזו באופן זה
והיה נמצא בזה המתענין ששה ימים
רצופים

לפנים תמיד בן עשרים שנה וזקן ושבע
בן שבעים שנה ולא נתקבץ אחד מהם
כל אותו הזמן והיו עוברין בשלג ושוברים
הברד ונכנסין ויוצאין וכלו היו עושין ומי
שנפלה בידו גזר והאי של כהן שעם היה
חשוב לחברו ונתבטל האשה והארץ מכל
ישראל ונתבטל הע׳ בחג ונאמר להם אותו
המלך והנביא להתענות בו לא היו יודעין
אותו יום משתה ושמחה כמו הפורים
מפני זה לא היה בכל העולם כולו לא
בכל ערי הגויים מלבד ירושלים שהכללו
לא ביטל א׳ בחג אבל הכפרים ובהמים
לא היו מתענין ויהי כאשר שמעו מלכי
מזרח ומערב ושמעו ראו הוכן הדברים

הודה

רעבה אחזתם. אילו נולדה היה אתה לאדום
ולישמעאל ואלפי אדום שלמו שילוחין למאות
להם הקטן ממקום למקום והדוכוס הגדול
שבפלורינציא שלח שליח למלכים לידע
הדבר ולהשיב לו דבר ואמרו שהיהודים
היו מסכים לדבר ופוצים את פיהם
כנגד העמים אלא היו משיבים דבר
ורבים היו אומרים ליהודים אפשר שזה
אתם הייתם והייתם כל כך עם רב אתם
והיו אומרים אפשר הי שיזכה להיות שבט
שלכם ונכון הדברים היו מסכים לדבר
עד שבאים נתקבלו והורידו איש אחד
עהו מעליו ומשבו משקר נתלו אבותיו

הי״ל

הכל ואין בם מושל · ויאמר זה הענין
בהיותו אמונתו באו שנה האירוע אחר
השנה הלך המשיח לקושטנדינה והיה
אומר שהיה רוצה לשאול המלכות מהמלך
עפי הדבור והענין לשם נתשבב ובאותו
השבוש היו כל כך גדולות קולות היהודים
ורוב השרים והתשבחות בשוקים ובחוצות
עד ששמע המלך ואמרו לו עבדיו
שהיהודים בא להם המשיח ונתקפה
הענין למלך ואמר בלבו שמא דבר זה
אמת ורצה לידע הדבר ושלח בעדו
ובא המשיח ועמד לפניו ואמר לו אמת
הוא שאתה משיח של היהודים והקב"ה
שלחך אם יש בידך אות או מופת עשה

ואנ

ואני אספור לך המלוכה אז השיב לו שבתי
צבי אני לא אמרתי כדברים האלה אך
היהודים הם שאומרים עלי שאני המשיח
הגדול שבהם ובעבור זה עושים לי את
כל הכבוד הזה אבל לא שאני משתדל
מלך עליהם אז היה שם אחד משרי
המלך ואמר לו זאת היא שאתה עושה
אם יש בידך דבר אחד זה היראה עשה אות
או מופת ואפי דבר קל והמלך יאמין לך
ואם שקר עמך ידוע תדע שאתה וכל
ישראל יעברו לפי חרב ואם רוצה אתה
להציל את עצמך וכל ישראל מגזרה רעה
יהיה דתך בדת ישמעאל ותן עשה והמלך
בעצמו נתן לו הכבוד אשר הלבישו ויצא

ילמדו

אלפנו כלו הפך לבן טהור הוא עם כל זה
את עכב דרך ישראל מלחמינו את רבים
רדפנו אחרין ורבים הרגנו ואבדנו אמונתם
והקותם ממנו אלו שרדפנו אחרין המירו גם
הם דתם הרוב מהם והתרו בכוונתו זמן
היה אומר לעם שעקדם כל ישראל להאיר
דתם לדת ישמעאל ואין להם תקוה את
אם כן ימירו דתם ולא יבוא להם המשיח
ומעט מעט התחיל להשפיל את התורה
ולומר עליה שהיא שקר וכזב ומילן לבד
שלאה יהלל ולקדושי עליונם יברך
ויסבב להשעה זימין הדת ובהמשך הימים
עשה פירות ובתקות עכבם ויעש באושים
והוא שאחר כמה שנים ובכל הדרך
הזמן זה ולפי [illegible] הזה הוא עד התקתו
לבדה

לישרא רבים יצאו למינות והחליפו אלקי
והושפלה התורה הורשה לארץ בהיות שאז
שהיו מורים דת הין החכמים הגדולים
ומפגע כת המקובלים עד שנתקיים המאמר
זה בעקבות משיחא חוצפא יסגא וזו
הגאלה האחרונה אפי' אם תהיה כמה
שנים ועוד לפני הקץ שיבוא ויושיע אני
לנו מחלול השם והתורה שנעשה בזמן
הזה בתנוע שאבלה האמונה הוא נפ"ה
אבותינו הוא הגלה הראשונה הוא אמונתנו
הוא אלהינו שהוציאנו ממצרים והוליכנו
במדבר והאכילנו את המן ונתן לנו את
התורה והכניסנו לארץ ובנה לנו בית
הבחירה ובו באו אבותינו בזמנו והפרים
חוק

מיד לבק ובוקה וקול שופר לגאולינו
ויקובצנו מיד גלות ושבנו במהרה
בימינו אמן ׃ תם ׃ תם ׃

יום שבת פה חדש קטה שנת הקנה בחוץ בגוף
עוג כשלג בירושלם עיר הקדש וגו׳ עינן כבלג
וקרוב לכבודו :

ואני בחלומי הייתי יושב בתוך הבית והיה
בלילה ונרות דולקות בתוך הבית ואבי ואחי
עוד היו עמי בבית ושמעתי קול צעקה
גדולה בחוץ עמדתי בחלון וראיתי חבורה
אנשים כשלושים או כארבעים אנשים
מלובשים שחורים חשוכים יותר מן הלילה
והיו מלובשים והיו משמיעים קול דומיה
וצעקה ולכלם כ הכרתי וידעתי בחלום
שהיו מתים ואחש עליהם הא מי יצחק
כהן עמך וגם היה ביניהם אחד ממכנו
חתנו שמעון הואלני וקים בליבורנו והיו
רופקים השני הבקים בגנים ויבחר ...

ולכן :

ודפקו גם בפתח חדרי ושמעתי שהיו מרעישים
מפתח שלי שהיה של ברזל שהפילו ולאחר
זה שמעתי פתח ביתו בברזל כה שלא נוכל
להכנס בביתו ואמי יצא בשומעו זה היה
מפחדת מאד הרבה ואמצעית הרבה והכת
ומיד פתחו פתח החדר ועלו למעלה ואחי
נגד במחוזה כן הוציא כל הנשים מן הבית
וגם סגר הדלתות במנעולים שלא יכנסו
אז בבית ולא הוציא כלום לשי שהבא ומיד
בהכנסם לפתח ביתי נפתחו הדלתות ונכנסו
והבין שמי אך שדבר בלא ידעתי מה ונאם
המדברים היה האחר שהוא בואיכו נגד והור
שהוציאו מן הבית והיו מוליכין אותי עמהם
ובאותו שקלקו כלם ונשו כתי בשוק חי:
לבדי עם ה' מקום והם היו קרוב לשבעים
ל.תק

בחח שק וקר' חשק גוחקיל נע חחד מימי
וחחד משרוטי וחני בחמוכשן וקרלכק שמקס
משא חמבקי לקר' בחח נש' מחי קחי של
מק ושל מק כל כך תחר לי כל תחק קבקלק
של קר' משק חבי"ב שלבק חוקו ורוצין לקחק
שמו לששק תכמיס קמתישן חוקו ויש פחד
שפעס חחד לכדו חוקו ונשקחד וכו׳ ׳
חמר קכותב כ'ל שפירוש נשקחד קוח שמקק
חשקו ובפו בחנבק ונשחר קוח לבדו מכל בקוי
חמיקי לו חס כן מק לקס שמי חין כבל
קחכמים מי שיחקק בידו יתכיח במשזין שלח
לי וחני בוקי לדבין קדבק ׳ בחומרי כך
שבקוש ונקרחקו ממש וקרלבקי חמה קר'
משק גוחקיל נש' ליחוק למיתק מקוס קיק

קולך

הולך לפי שלא הלכו שנים יחד אלא כל

אחד הלך לדרכו וראיתי שנכנס בבית

אחד ושם היו שני שווקים לעשות צרכיהם

פנקס איש לאחיו כנז = = = =

ולא ידעתי בדעתי שבסוף השוק היתה

פתח גנו והבית ומיד שהתחיל להכנס בין

לו האנשים השומרים השמרני ידו ולא—

הניחוהו להכנס לפנים ואחר לזמן מה

מעבר אחרי לו אך הם רעועים. הבה

אמר לי אין לנו רשות לחזור לך והלך לו

והקפתי מסביב [illegible] ובחוץ היה

מתהפך אני למרב תרגום [illegible] לו לשתיק

מאתו תוכו ושני [illegible] עם הר' יעקב

הלכו שהיה אני פתוח. [illegible] והיה נוהג

ענ

עם אבוהק מנשים על מעשיו של הר' משה
א"ב הגדול והיה אומר לו הדברים ואלו
קונה כי הוא אין אל אל ה' לך השדיבאה
הבולה שמחה כי ילדה הב אינוס אמרתי
לו אם היכו נרמזת בשני דבר לאה שוקה
ישמע האדון החלום שחלמתי עליו אמר
ר' אליה מוכה לשמוע חלום והם ממקומו
והלך לו עד כאן החלום :·

וקרוב לנבואה היה שבעוד ימים מעטים נפטרו
כלם בעוונותינו הרבים ואחריהם הלך הרב מפי'
תרע כע

ואחת המנעימים   מוכה במנהגם

והוד והשררה   על תורת ה׳ התמימה

ורבה . . . בה   על התורה ועל העבודה

ועשה ספרו המפתח שחור · כפתחם

והתפאר עליו (כי הוא) מפני לדת ישמעאל

והבדילו ה׳ לרעה   מכל שבטי ישראל

ובשנת התעה לחשבונם הוא שנת ד׳אלפים

נזרקה מלכות באיש אחד ושמואל ן׳ עגדיה שמו

ובעבור שנכה שהיה · בן כי היה בקי בלשון

ישמעאל בכתבם ובלשונם הגבי מפני על

היהודים והשיב על תורת משה בעזבתה

ומבואר ראיות בלשון הקדש בכתב ישמעאל

ותפרש אותו אחר כפי מגבדתו הנפתרו·

ותורה ונזקו ויהיו לרבים כלפי מעלה

ודבר

ודבר מפק פגרים ובחשך ונח יורק על
מיטות מכלו וחמרון דעתו ובלה לבו יד
מלבו אשר לא ...ק אותם השט. אמר
נגד היהודים וקרא שמו בלשון ישמעאל
ספקקס ל יהודי כל השפלת היהודים והשתיק
מזק המפר מפגים רבים ואלקס למלך
ולשרים כדי לאבא את בעונקם להבזות
בעליהן בעיניהם ובתחילת מפגו חבר היונתם
אחד וקרא שמו כתב ל מוח-ח גל מפרקמלק
ואמר השיבה נמיפרו כי בלילה אחת חלם
חלום כי ראה בחלומו מגלה גדולה ולהר גדל
ואש מתלקחת בקרבו ואיש א' יושב על הבמה
כנגדו ועל מצחו צוצפת ובראשו מצנפת
לבנה ונשמת בו מאתים אמה ושערות זקנים
מ..ים על טבורו ובוו .. ... וקרא את
ויאמר לו יהודי למה לא תאמין בי ונבואתי

ולא

ולא העמידו ה' כי אנשים אחים אנחנו ואחבית
לה הליה מספר הזאת מעשה אחר ויקומם
על ה... ויאמר לו מי האדון אשר שלחתי
החרב הזה ויען ויאמר לו אני מתמיד מלאה
אשר שלחני השם לרעות את צאנו ואת עמי
נשק את ה' ובשמו. זה דברי האיש ואת שיתו
ויקרא ... לרבד על נשקו עד אחיו והרחק
לו זה הפסוק כתוב בראשון טרם טבקיבת
ישמעאל ואחר בראשון ישראל והוא זה נביא
מקרבך מאחיך כמוני יקים לך ה' אלהיך אליו
תשמעון. ופירש לו זה הפסוק על ... ובמן שהוא
מבני ישמעאל אחי יצחק וכנגד עשו אחי
יעקב דברים הלא אח עשו ליעקב טך
ישמעאל הוא אחי יצחק ושניהם על קמיז
ולא מקהלתא הקרבנו ואמר עשו רביבו.

ואחי

ויהי כי בו ביום ה׳ וישכם בבקר ויחבוש את
אתונו והלך לכפור בדרך חשך ויפגע [illegible]
אל מקום ואחר זה הספר בגד [illegible]
וכשרוצה להביא ראיה תענית כפי שהלו
הספר מבית ראיה מפי תורה ה׳ ומקום
בלשון עבר ומאיר גם במחנה השילוש
ואחר שבוא ו״ה ויהי המשיח האמיתי
והגליל עלילות ברשע כי התורה מוחלפת
ובשנו והנפתו וכה לאמר דבריו בגדה
על ההן וכתב כי עתה התורה אין גוגו
והוסף והאליה והביא ראיה כי התורה לא
ניתנה כולה להמון העם אלא לכהנים
בלבד אבל המון העם לא ניתן להם אלא
שבע מצות בלבד שנאמר תורה צוה לנו
לכם אלה הסירה הלאה ולמדה את בני
ישראל

ישראל שימה בפיהם וכתיב ויכתוב משה את
התורה הזאת ויתנה אל בני ישראל ואל הכהנים
בני לוי וגו׳ ואחר [illegible] שנות והחריבו כהלכה
הרשע את בית המקדש ושרף את התורה
ונגלה לישראל לבבל נשתכחה מהם
התורה כי אף אם הם יושבים בגלות
ובארץ אויביהם כמה שנים רבים ורעים
ויודעים את התורה בעליונות כי הורגו
חכמי אל כלי ובגולה הלכו ונשתכחו ממה
מלבם עד כי לא ידעו דבר עד שקם אחד
מהם ושמו עזרא הסופר הכהן והיה יודע
אותה כל התורה שהיתה מסורה לו
מאותו משה ע״ה. וכתב להם תורה א׳ כתי׳
מה שלמד מפי כלו ורצו לתת איך יהכן שיאמר

על

על ה׳ וינחם ה׳ על הרעה ועוד הקשה
כי אבלו הדע והמנודים כי מרי׳ הרב
שעבה להקן הלהל בתגמיו וינחם ה׳
והב ה׳ במהמיה ולם ידיעתו מבשעה
איך גלוי וכפוי לפניו יתברך שעתידים
לחטאו ועל הנחי זה ברא אף האדם איך
יתכן לומר וינחם ה׳ או והבא ה׳ בתחילה
וגם כן כתב במפרז איך יתכן לומר ויפת
ה׳ את רוח העמון או ויתעצב אל לבו והלא
אבות דאיה על אילה ויתעצב כאו בעצב
הלדי בנים וג״כ כתב פסוק והקרין עם
בגוף לוי מחשבה איך יתכן על אי
זהו בא ביאים שכתבתו בגוף חוזר
תבואת דמשנה ואם אפשר לומר שקיר

זה המעשק בודאי בלי ספק אב המשית
עליו ... נקדם מכפיס וקניס לו ודאי בפי
עיניהם ... ומתד אן שהוא נורוק המוקבי
ונב כתב והירף ונלקף על רזל שאמכן
כבר בחלב מן התורק שהוא אמור לפני
לא קבשל בבי בא והתרבאינן לא היבול
בגזר בחלב והוא מי שהוא אוקף ופי
אילק לא קבשל כאו הבפילו אשכלותיק
...ך וכנק תירף ונלקף והיא דבריס
בלפי מעלק ובלא דבהס מליבן
דברים שלא יתכן ליכתב ואסור לשוח
לשומעם וכש לכותבם בכתב ועוד
הגליל עלינו עלילות ברשע וכתב
מפרי על בופליון שלום ———

שישקיוד

שנשתמד פעמי אחד ולמצא חן בעיניו
של נבאתו כי לו יכל התורה כולה [illegible]
כי בשכלו הזך ובחריפותו הי[illegible] קדם
דבר מתוך דבר ומידע להם דין המגרשת
מבעלה הראשון ונשאת לשני ונתגרשה
גם ורצתה לחזור לראשון אחר אשר כתוב
בתורת היהודים לא יוכל בעלה הראשון
לשוב לקחתה יוכל לחזור לו בזה הזמן
והוא שהתיחד עם איש אחר והבעל לא
פעם אחד ולא נשאה לו ובזה מותרת לו
לחזור לראשון ועל כן הם נוהגים עתה
כי אמרו כי בזה הוסיף דין לאחיהם
להוצא תורתי לעובדיהן שלום הנקרא
אפלים עבד א׳ אבן מלחה בזאת המודה
ופה

ויפה ר' יצחק המקלל אחר אשר כתב עלינו
[illegible] הקבנו בספרים עלינו ומתחרין ריב
על [illegible] לקו מצאתיק בילת ריקן לקס זה
[illegible] לא בבונת ימקבון בה להוציא לעז
על בני ישראל ולעשות אותם מוחזרים ובזה
ויהי דבר שקר עלינו ותירא או במלקים
ובחשה לקשלל עלינו עלילות ברשע
ובשטע ובבן יבות מגל הכרם ויבגר
קיבון ונשמח ישראל בששון ובונפלו חליצן
לכבוד ·'· ·'· ·'·

51

52

ר' שלמה בן גבירול היה בעיר סרגוסה
והיה חכם גדול ומדקדק ומשורר נפלא
ועשה המזמורות על [illegible] והוא בן שש
עשרה שנה כמו שמצאתי כתוב שיר
שעשה בתחילת המזמורות וזה לשונו

אני השר והשיר לי לעבד
ולבי כנור לכל שרים ונוגנים
ושירי הוא עטרה למלכים
ומחברות בראשי הסגנים
והנה בשש עשרה שנותי
ולבי שכל כבן שמונים

והיה קולו ערב מאד והיה מקורבי המלך
כשהיה משורר לפני המלך והשרים הוא
[illegible] אחד מקורבי המלך היה היום ויבא גם
השטן להתיצב על המלך זה אומר כי השכל
[illegible] [illegible] אז יותר מהיום וזה אומר

פי

כי היהודי יש לו חן יותר מהערל זה
אומר בכה וזה אומר בכה ואחר המו
במה יבחנו ויבררם ויבאו החכמים בעצ
המלך שיניחו סוס אחד שלא ישתה
מאומה ולא ישתה מים ימים אחדים ואחרי
ויהי מאחריך ויביאו את הסוס למלך
רעב ללחם וצמא למים ויבו להביא
ספל א׳ מלא מים ויעשו כן ויצוו
לפני הסוס לרוק כאחוזו. וכשהתחיל
לשתות אזי התחיל המשורר לשורר כי
אמנם הצמאים לא ישבע לקול
המשוררים מבעלי חיים כי אם הסוס
עד כי מפני רוב חשקו יצא לנוה
מאחורו ויתאנס כי מלשתות בא לשמוע
קול

קול השיר .. ויעשו כן לפני המלך והשרים
ויחל השכל לשורר ואז הקוס לא היצק
אזי ולא נשב לו ולא היצי אין ולא שקי
.. ם לזלות וישכח את הכסף וישכר
ויהי פעם הישב ויעשו כן לפני המלך
והשרים וירם הרב את קולו לשורר וישמח
העם שמחה גדולה ויעבר שלין את קולו
של היהודי וישאל את ראשו מאל הספר
בא לשמוע את השיר ויעב הדבר בעיני
המלך והשרים ויצו המלך את שלמה
ויקבר אתו שאבות וישר את כפתו מאל
מבוק השרים ויעל אתו ומהיום ההוא
ויזק אשר השכל נעל לבו להרוג את
היהודי המשורר הטוב הקנאה ובין היה
פיגוגיגו

שנה ל׳ כהן טר לחי ונפש ומונות
ספר חיבר וגם ליצירה הקלה בשנת
נפלאים חלבד קנמת מידות סרה וקרח
ומחבר שעשק לחקרים :

הנה גדלו מעשיות של רבה בר בר חנה
בחזיונותיו באמרו בבת אחת ראיתי עוף
א׳ פורח באויר והיינו בזה א׳ והשנייה
מ׳ פרקים ופירוש כי ראה בחזיונותיו עוף
א׳ פורח זה כמשל לאיש גבוה ונמשל
לעוף שהוא פורח ומושל על עמו והיינו
בזה אחר זה אבו בבא בכו שנעשה
כבבא המוזרת והבנה ששים פרקים צום
עידות שבהם פנים היון על ידו לשמור
את מצותיו ... ואחרונה אנשים היו
מחכמי ישראל חשוב למשה היו חכמים
גדולים ונבונים ואשרי בהחשיקם
שוחדיהן ממו עלה היה ירא את ה׳ ובחו
לנסותו בחידה ונלכדו מצודתו כי לא ניסו
בזה ... גם כן בחכמתו ושום ...
ועי׳ בזהו

ועובליהו כן שלוס קטן להם זה הדין המגורשת
מבעלה והלכה והיתה לאיש אחר לא יוכל
בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה
להיות לו לאשה אח' עד שהטמאה לאיש אחר
והתיחד עמו ואחר מותו לינשא לבעלה
הראשון וכאשר ראה אחשו"ר כי העגל אשר
היה עמו ישבו ומנגנו ומנהיגו נהרג ואחמי
ישב' בכתבו עמו בבתיהם חזי נתפשו עם
היהודים ועשו עליהם אלו הנסים נעשים
ונפלאים בכל דור ודור משפחה ומשפחה
והנסים הם על היהודים והעגלים להיות
כי הם משעבדים היהודים ובכל זה המפלה היה
בשנת ד' אלפים ושבע ליברק וזקן לשון
הקהלים שהם בכ ים ומקומות על פכה
לעומ' והרי זאת מתוכנם / זה וכל
בלשון

בלשון הגרי ללשון עברי אות באות מלה
במלה ע״י איש אחד מן הגולים ממשפחת הפ״ה
שהעלה ה׳ אתם והמעלה החכם כה״ר יעקב
אסבג׳ראמי נרו ובלולים בן הנאים שהלו
עליהם :

א אמר ובעלי התורות הם היהודים
והעמלים הם הנוצרה והאיטל ונבלל המנום
שמהם לגבית האם מהם יקח אם נאספה
התפילה משאיתם ומשכבי נשיהם :
ב ולא יחול האם פ׳ אם על האנשים ולא
על הנשים ולא על עבד ולא על נער ולא
על שונה לפי שהם עפלים ומשמים :
ג ואם יהיה שתעבר ה׳הם אשה ולא הקיץ
עפל׳ ה׳ ללידת פורה שיהיה לא יגבה
תמנה המו׳ לפי שהיא תפלה לאנשי האמ

שלום

עמה ואת אם היו נכנסים לה :·
ד ולא יגבה קנס מטומטום ואנדרוגינוס
ואם נקרע ונמצא זכר יגבה מהן לעתיד
אבל לא על מה שעבר :·
ה שלא יזכפו דת הישמעאלים בגבורה ולא
בתירוף :·
ו שלא יהתפו שום אשה ישמעאלית בזנות
ולא במשגל :·
ז שלא יעכבו לאיש הישמעאלי על דתו
ולא על ממונו :·
ח שלא יעכבו על אנשי המלחמה ולא
יראו אותם בעין רעה :·
ט שיפשטו הכומרים כל לבושיהם ואגורת
האבנט :·
י שלא יגביהו בנינם על בנין הישמעאלים

ואת

ולא חס יהיה כל כך נמוך מהם יהיה שנה
עליהם ׃
יא יודענו מלרכוב על הסוסים והפגהם
הקלות ורק ימנענו מרבבה הכבדות
והתמוהם ׃
יב שעלימו הבורה מהיהם ׃
יג ולא יקחיבו במם כי לא פגשו אחת
בשנה אחר הגלום יב חדשי הלבנה ׃
יד ומי שמת מהם בחוקה הסנה יבכה
מעזבונו מה שעבר ממנו ׃
טו ומי שהנהיל מקצעהם ונהפם לומשיעוהם
ונה להם שנה אחת ואחר יבכה מהם המת ׃
טז ואם נגלה בניהם מהבה על חוב
והמנהגו בו עד שהלך לשופטיהם אין
למוגשב מזה ׃

ואם

לז ואם יהודו ללכת לשופטין ישמעאלים
במה שיקחו במדת הישמעאלים וכמו
בהם כבולת השופטים אם יקחו לגוי.
כך י'

לח ומי שהפר חקם בריתו הנגלו
בזמנו ונעשה חפשי מהחוב ...

לט ויש לבעלי הברית אם נכנסו לעבד
הישמעאלים הבטחון על נכסיהם ונפשם
ומתונם ויש להם להתישב מהם ד' חדשים
בלי פריעת שום מס אבל לא יוכלו
להתיישב שנה תמימה כי אם בפריעת
המס הנז' ובמה שבזמן הזה מחלוקת
לא פרוע גלות יוכר :

מ ואין לחוש שישבו בערי הישמעאלים

לא

בנזק ולא בית הכנסת ואם יחדשו
הקהל עליה אבל רשאים הם לתקן
ורבנות מה שנקרא מובקי בגזיזה
קישנים שלהם ::
כ״ז ואם היה בעלי המבושק את
הביקם אין רשאי להורגם ולא לבנות את
חמונם ולא לשבר את ביקם כל עוד
שלא ילמוד אבל רשאי להוציאם מעבי
היתגולים בבתחון עד שיגבו לאיזו
עיר מעבר השיתוף ויוכתו בה ::
כ״ב ואם לא יצאו ברצונם יוציאום בעל
ברחם ובאן נשלם מה בעיון והתכלית
לראות שיהיו משועבדים תחת ידו וכל זה
הסדר היה רשנה ל׳ אלפים ושלוש מאות
מאה ... ושבעים ליצירה של עולם ::

[illegible]

החכם השוב ונקלון הבתי"ה
השל: בשמבנלקים נפ התשב
נתשך בתמנלות ובתקון ובנ
תבנירוך ובתונ בירך —
ובהגונויך המשיות —
והמפגיות והתאר בתימ
ביך מונלה בבלמה עדות
נולה המשנעה הנפבבות
והיהות נמבנתם הבור
הנתש ובתי התהבך
הנמורבה מאד היהך —
בשנ ובייך ובן מבורך
הקבנשם פגנב נמנו —
היורה נבוך בתהירך
הנמבתנה נלבנות —
הנפן תמליתם בת —
התמשך בתהקקצנך
התבנשת ישתו —

ומשלמתו מרבת · החמן חך
בתמנה גלו משתרו התמונה
הבנלו מלב החבר הפבתיך
ובדרכי מושדקים שקבלה —
משתו הרבבים המי ותבי —
בתהירה אבנו כלו המשלמות
בזולת הנמל את בדרכים —
השנש מעהבים השגל ומבלבלים
אותו · אך מצד חכמת הקבלה
התמיהות דרבים מאודלש מתבנ
מפשוט · ותהנו בהם בבלות נמבן
כל מה שיפול תחת גבול השגה
התינוית ובלך זו דרך הנבונים
והשינה מה שהשיג מהותך —
השהירות ותגולה בשלמה זבות
ונכחות מהמנה ההשגה ·
ומקבה דרכים להתה נסתן ד
בבינה עבנו המשלמות ונהגנו
על כל התקנות השמות שפתהני
בהם ונתחתו למו לדעת המבוכות
ונמשבו כבי מפתחות התבמה

והיה תם

והכוונה על כל נקודה ומה —
[illegible]
[illegible] הקוים [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ד ע' על מתי כי נבדל —
[illegible] הקדמות כי

[illegible]
[illegible]
[illegible] מרובע אחד —
משולש ומרובע אחד מרובע ומשולש
אחת [illegible] שלישית [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
השטחים הנעלמים . והנה השטחים
השטחים [illegible] השטחים [illegible]
[illegible] כרבוע הקוק . ואז —

הצורות

הצורות הם [illegible] —
[illegible]
[illegible]
[illegible] —
[illegible] —
[illegible] —
[illegible] —
[illegible]
[illegible] —
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] —
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

מה

אנו מפני השמיני הקדוש ועקרך -
אני יודע שמפני ויהיו כהנים רבים
כמו שאמר להבין שלא נתנו את כל
מי מפיבה ״

ולכן אמר משה ואתחנן -
תפלה כמנין ליתה
הדר השמש בתפלה כמו -
שהבין והבין שאמר לו להם
והעקרה כמו מה שאמר -
ומוב נל קהה ומתוך המשנה
הדין מנחה ומנחה שם מזר
והבין משה המיר לו המתו -
קאל והשפיע מתוך הכב -
כי אין תמורה התורה ·
כמו אך וכו שכבר לך גם והכן
מהך מגלה הכתוב תבין שם
הכנפים משגשל תקון השבות
את כל משה תמונה תורה לכנ -
שכל · ומשה כי מהמלך כל
שמות כהם כמשה · ואך כל
תורה והתקון תבין המים -
כותן עשה כהם ומשה כל היו

וכל

וכל השער לפני כן ומזה נס
כן לתורות אמת כהל המשוער
והנה כן כי כל מה שבעל הכוח
מפי התורה המלאכים של הנשמות
המונשות יתוקן כלם הכל -
מי ליה ניקיה לשם יכי עם כמשה
ניכור מה שבכת מקהבים -
הקהשפה ״

ואת כי משה הכהו עם כלו -
השמיני כמו והנה הנשמות
המלכות מכל שמות המלאכים -
כבו והנה לשם המיר · לו זה המז
כאומרו כבל כח נמון הנת
ניכור מכל משוך זה שכתוב
שמות משכתה מלאכה שכתה
הקיים עקם שבת · כבך ·
מתהים · תמה עך · כוכב
לבנה · ונגה בקצבות נ
נפים וכנפי כמוכבים הלבים
כנוש הט השבועות נס
כשבועה שבועות כשם היו
ושבועה שם היו כל שמעה

ומשבעה

ומשכבה תרשפיך ומשכבה
שכבעה מלהן בונך · ומשכבה
ימים עכה · שבעים עכבה ־
מזכתוך עכבך כלך וכבשן ־
קעקפות הקופות קינם קנ ־
לעומתך · ונפבב · תכעך מלה
עקמתך נעי מתכמת הקבונך
פקודת העשנבשמות הפב ־
לנם ם למתרתה שלבן הגעך
קשפעכך לעשלה קשפלה נקך ־
פולה מלה נקעשה ש מך שינושש
כבמן ממנשה שון קו פנפבשלך
נפכנ שבשה שמונה קנשבפי ־
קסלו דָלְשֵׁי וְאֵם
הָמְשׁ הָאֵעַ
אֵהֵא כָאֵא
אָאֵבִי ונכך קעכתמשנך
כבשן זה שיתעשך

שיתעשה בנם תפגעי עקנות ־
ינם כבבב ומתלנו קתפמך ־
נהסעך קנשלמנך נינחנ ־
עלמו תכבלתך קעקחך ־
ובעת מנש נשכל הכבנך ־
ובלבוני לשבב כשנה תלמונך
מהלשך · יחק פל כשבו כמוסר
נלבש חלנך נמפגמים נקיסר ־
נעקופים ושפבב · תוכי נחתנו
קתפנך פנש תחת כבנעך
שבנחק כבלב עקנו ונות ־
שאונכה נמחפ · יזבנו קשמות
קנת ולבו לשמנים רמיר נפן ־
יושק שכבשק פעמים כבשן
מתיחק קתפיך קנת נמפבית
שכבעך קמלחבש נקמי כבני
תתו המנין השלו ומתשכבו
מגעך כן פמק תשי יקיק נגרו
שלחנו שוון לתק עיקיך ־
וישן מתפ נשל פבו קשמל
־ והמפת במחכה שיעתך

יתול

יחנו נשאך רוח אלהין הלשון הפתוח
עשה כאשר כן כגבול הדרמה
הכבלה והסתר נשא משוכך —
כמלאכ הלוה הסתר מראות חיש
תאפ יהיה מאשרך יהוס נאסף
תהך ויגר לך השמאות תכלה
ונפלאם לבנשה תאי רתך —
כמדנכת נכסך מנדה אך מקום
הפסק אשר הסקה כי נפל תאפ —
יהיה הרכוררולך תתך והגדר
במלאשה הכנורת הנה יהבאיאך
הפסק כאתור תמיהי וכורך —
נשהו כהיא עבלך מלאש הפסקי
הנבואה כתקנה ונמכן נשבא אח —
אחר מקום הפסק כאשון מלשנך
תבו ורשך נמה לך אתי תכבד
כי נשא הכבוד יכת הבאה והתמיהי
כמשל ותיכה · והבתינה בזאת
יתנו כי אשר כתה אבל להכין —
משל ומלכה כבוד הנפשת —

המלאך

המלאך המלאץ ותיכוהו :
יתין זה תלת פי תפרבו נעלה
התמיהיה שנכתרנה וקנבואים
בהם יולה מלכה כי מה —
שהגבו תרתשמות תכלה
נבותו היהם הון נשאב המשל
כמו שאמר יהבך אם יהיה
נבואה ה' במראה אין —
תהיתא ..
והנכונן תתה ההלמוד —
התמוכה בשבעה
השמות הנה מיך · מכת כהם
מהתבנינה כבא אתר מהם
נשאה תגהיה מלבב הנשם —
השכנו · ואך כי הנת תאם —
למלשה היתוכו · מכא לכל —
אתר מקום כל מקום לתכום —
אינכו נשאהם עבענים כי —
מעבנו השלה השלום לכי
אהם אבלה נכבלה ותעבנו
השלה המכבו לכי מכל —

שנו

[illegible]

[illegible]

עדות [uncertain reading]

אתריה [uncertain reading]

[illegible]

פיוס [uncertain reading]

[illegible]

[illegible]

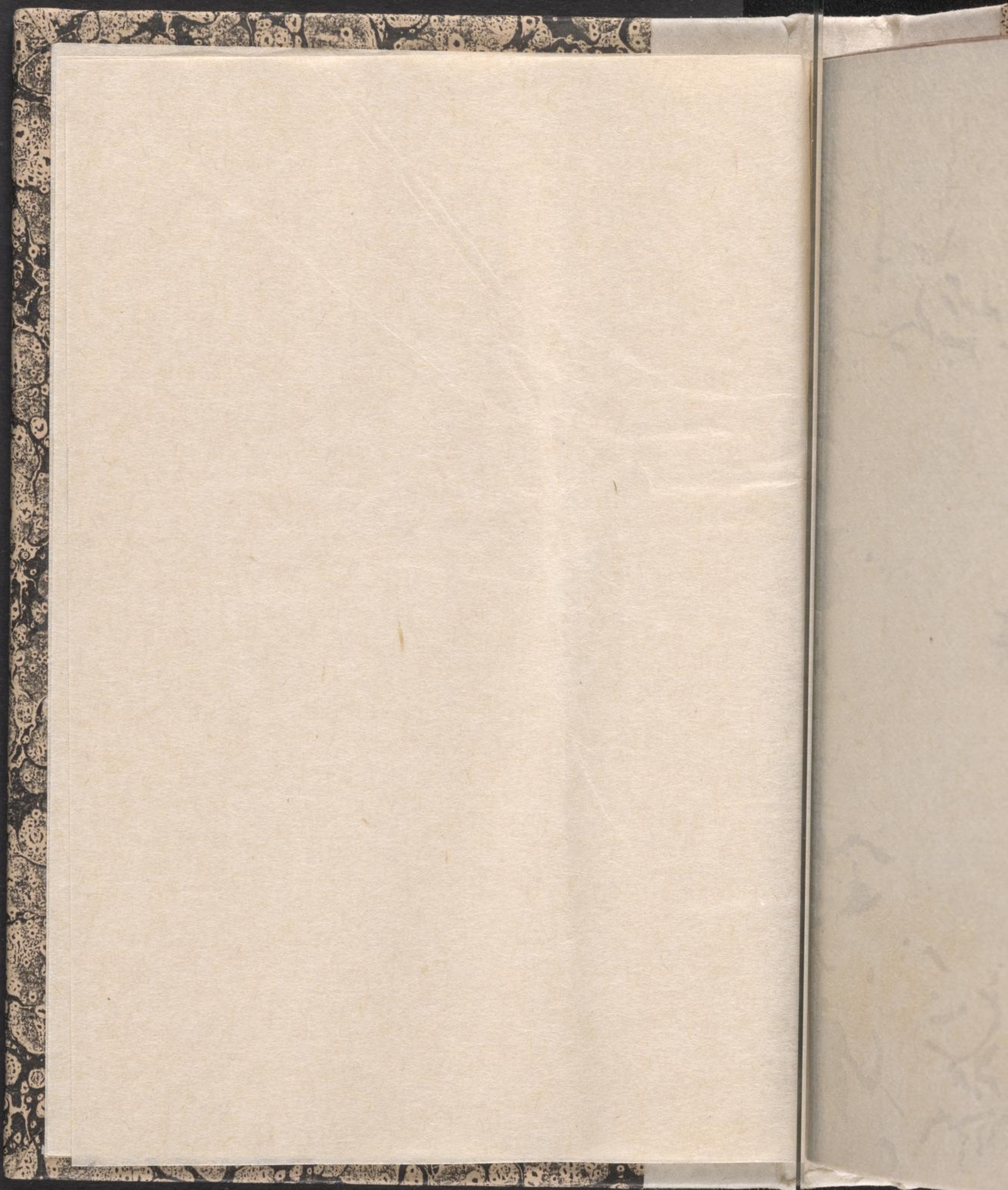
לך כתקבת קתפר [illegible]
לבת נש שולך תוקבשלשר
ונולו שלש · נש בי תקנשר
ללבך בקושך ונשקתך
בשלך כנולך ובתקלך
עבנק קנלתנך ובפננס
קנשתשש מקתנלש קתלנן
נש לך קקשך נקך קלך
נשך כלכני לקישנך נש
· פנק קושבנך קשן קנבבנין
בנללנך קקבך תקקלנך
קקשלך קנבנלתך נקרשנך
נקל שנך נקמנשנך · נבשש
תנקך ש קק נשך בנשלש
במנופך תכשך נתקבך
בשל קבנו ונינלנ לנש
קמלניש נקשש לשך בקן נתלך
תפי קנהלך ונקנקלך
קתתשנך בנשש קנשלש
נהלמפתך ונש שקי קתשך
קשו

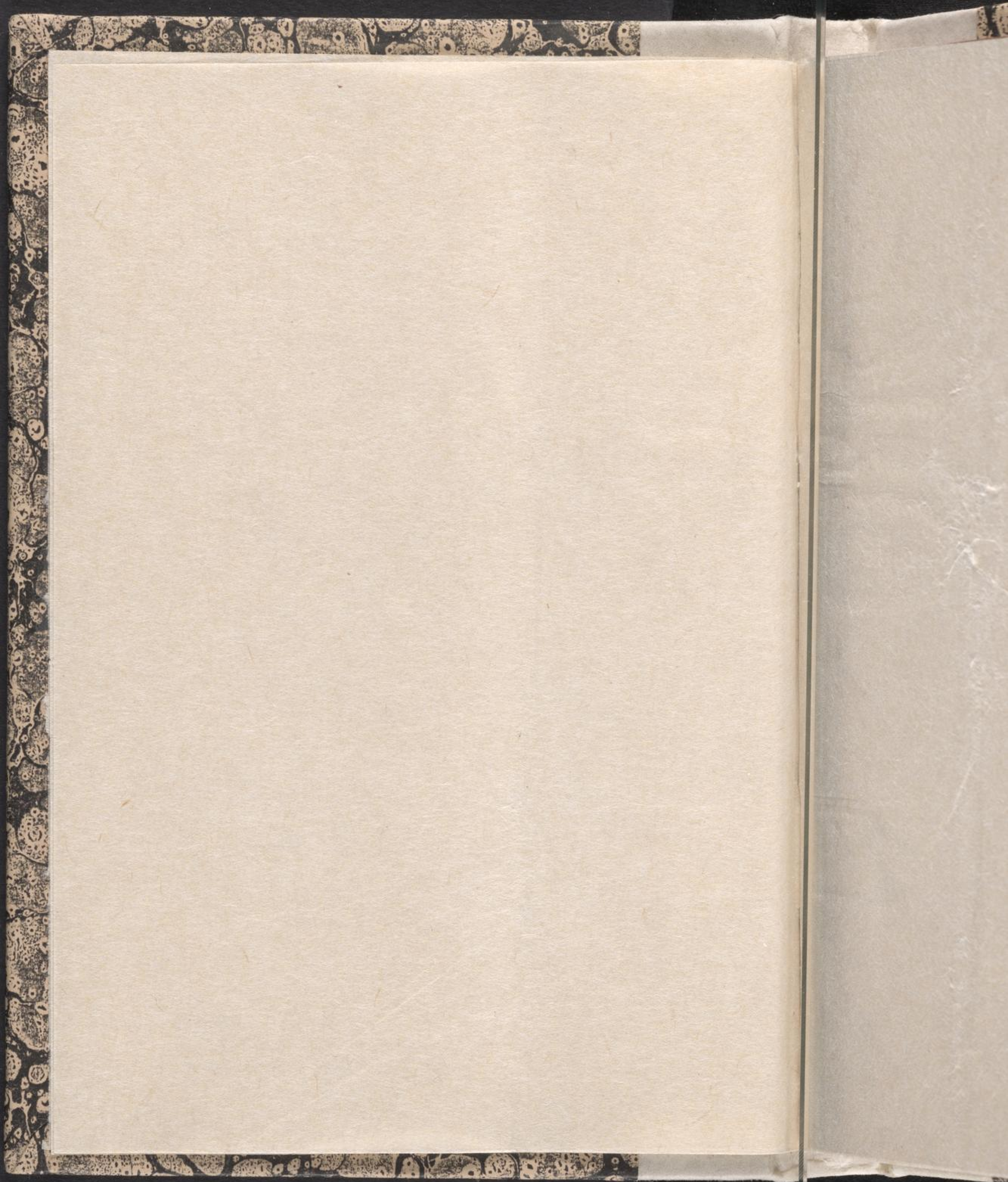
[illegible] קנשק עתיס
[illegible]
קשלך קלשקן לקקרש בו
בתונלו ונהלך קקבקרי בק
שולכש תרש שולשש קרש
נש קש [illegible]
נלש נש בשל [illegible]
קתתשנך [illegible]
שלנר בבש [illegible]
ונש נקיבונקיק תלנש יתנך
בנולבש קקשנך [illegible]
בתנ נת קובנך [illegible]
שולך בנתש [illegible]
[illegible]

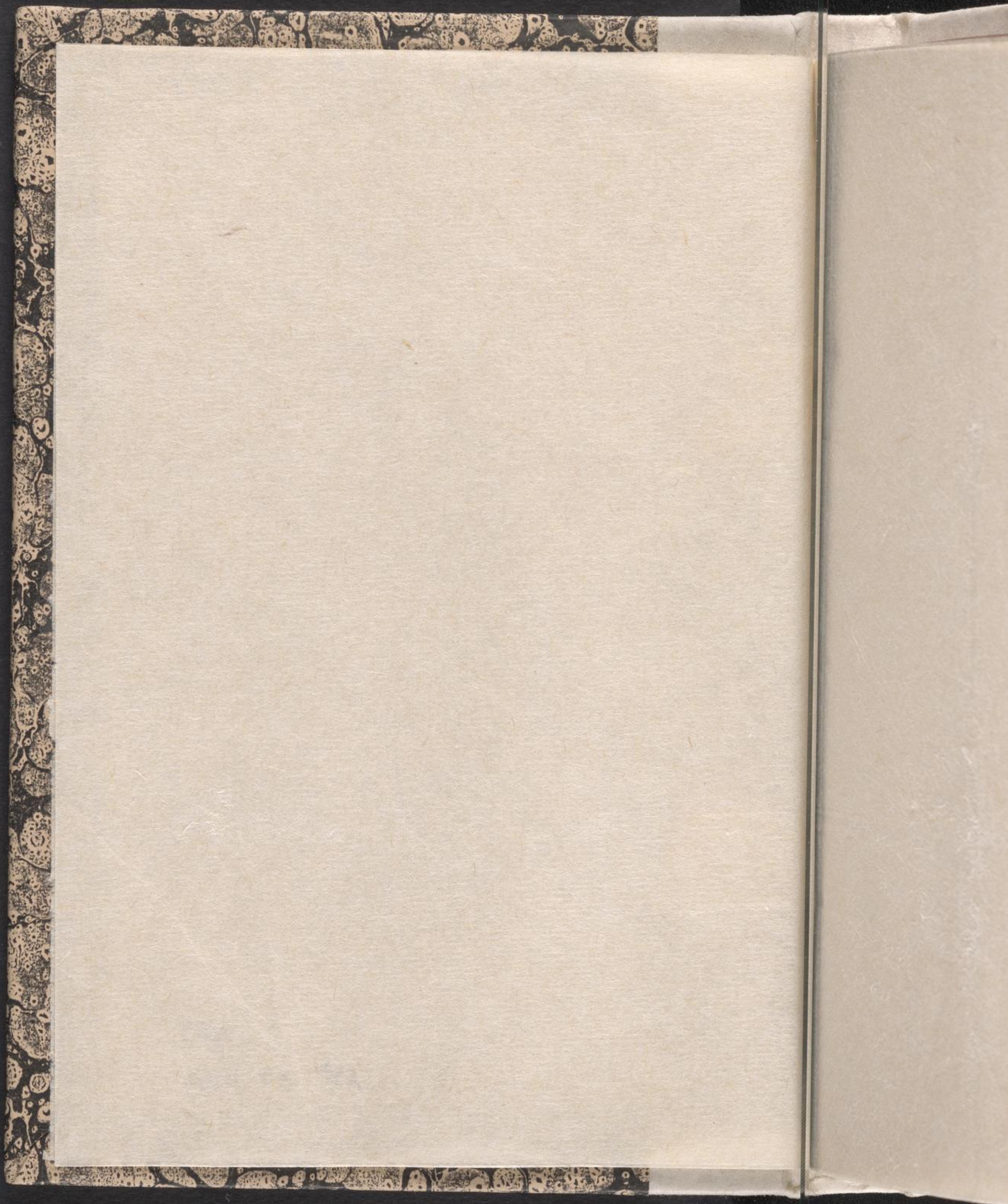
קס נשלש [illegible]
עקרס בנולנונה נקית [illegible]
שלתך מקקשב [illegible]
נשלתיקונקיך [illegible]
קקשוב [illegible]

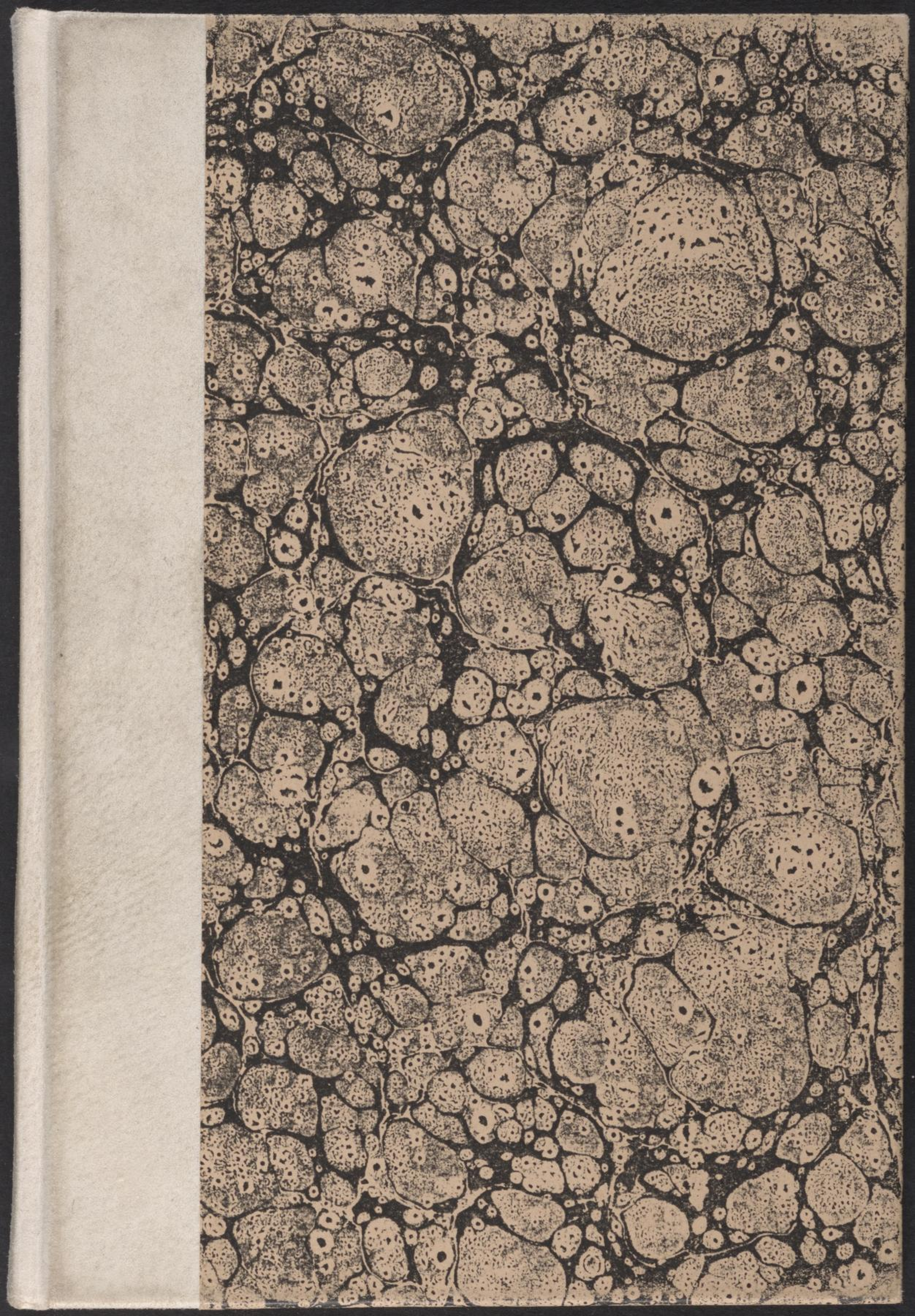
65

66

כת״י

